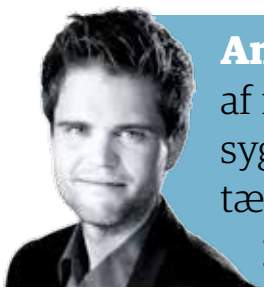
Kommunerne er afgørende for grøn omstilling, mener Morgens Lykketoft. Han tager dansk viden med sig til New York.

interview side 10

DF har levet godt og stille, men holder den strategi i længden? spørger Rasmus Jønsson.

strategi side 5

Anders Steenberg (R) vil af med Christiansborg-sygen. Beslutningerne skal tættere på borgerne.

De nye ordførere side 15

kommunen

politik fra rødderne | mandag 7. september 2015 · nr. 18 · 58. årgang

Kulturbossen i opgør med københavneriet

Bertel Haarder vil flytte kulturmidler langsomt, men sikkert ud i provinsen. **Læs side 16-17**

FOTO: NIELS HOUGAARD / POLFOTO

Omstilling

Jagten på CO2-besparelser styrker innovationslysten hos klimakommunerne

Seriestart i dette nummer. Læs side 3, 8-9

briefing

■ Kommune overvejer KL-exit ■ Borgmester undgår banksag ■ Rød valgsejr på Færøerne ■ V vil spare på klima og genbehandle 2.750 statsborgerskabssager ■ Københavns integrationsborgmester beskyldes for nepotisme ■ Labour ser ud til at få Corbyn som leder

■ **Lyngby-Taarbæk undersøger KL-exit**. Sommerens økonomiaftale med et omprioriteringsbidrag på en procent af kommunernes serviceudgifter har givet ny næring til debatten om, hvor god KL er til at repræsentere kommunerne. Og i Lyngby-Taarbæk er de så utilfredse med KL, at et enigt økonomiudvalg nu vil have undersøgt konsekvenserne af at forlade foreningen, skriver Berlingske. I år 2000 meldte Farum Kommune under ledelse af Peter Brixtofte sig kortvarigt ud af KL, men det er ikke borgmester Sofia Osmanis (K) formål med undersøgelsen. Hun vil i stedet have en dialog med KL om, hvordan de kan forhandle bedre resultater på plads fremadrettet.

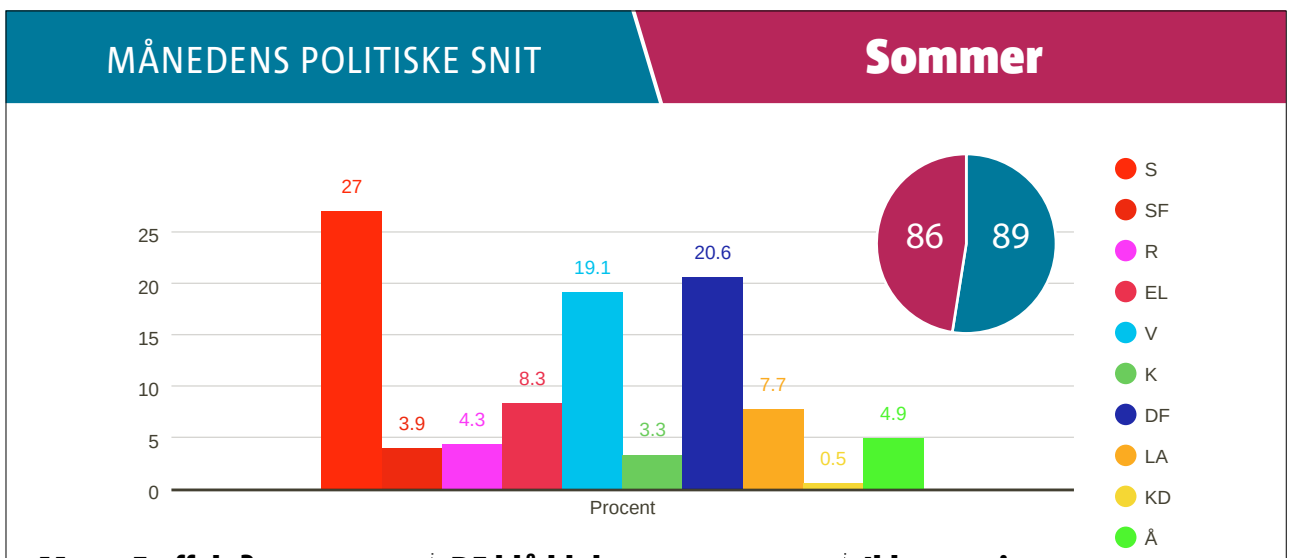
"Vi fik masser af taletid, ja. Men noget af det kom til at fylde så meget og var så kraftigt i sit udtryk, at det tog overhånd og fik en negativ drejning, og det blev vi fanget i. Det må vi bare lære af, for dér ramte vi ikke rigtigt."

Søren Pape Poulsen (K) om De Konservatives STOP-kampagne i et interview med Ugebrevet A4

■ **Rød blok sejrer på Færøerne**. Magten er vippet i det færøske lagting, hvor deres svar på Socialdemokraterne, Javnaðarflokkurin, vandt otte ud af parlamentets 33 pladser tirsdag aften. De borgerlige regeringspartier Fólkaflokkurin og Sambandsflokkurin gik begge to mandater tilbage og har nu seks hver, mens Republikanerne Tjóðveldi fik syv mandater. Færøerne fik samtidig øernes første homoseksuelle lagtingsmedlem i socialdemokraten Sonja Jógvansdóttir.

■ **Zimino undgår Amagerbank-sag**. Bagmandspolitiet har opgivet at rejse tiltale mod Amagerbankens direktion og bestyrelse, og dermed er Tårnbys borgmester Henrik Zimino (S) altså heller ikke længere sigtet i sagen. Det oplyser statsadvokat Morten Niels Jakobsen til dknyt. Bagmandspolitiet har dog ved samme lejlighed rejst tiltale for groft bedrageri mod en tidligere leder i banken og to andre personer.

■ **V vil spare 338 millioner på klimaindsats**. Regeringsgrundlagets fraser om grøn realisme kommer højst sandsynligt til udtryk i det finanslovsforslag, der fremlægges i slutningen af måneden. Tirsdag kunne Information i hvert fald fortælle, at lækkede papirer fra Finansministeriet viser, at regeringen både vil nedskalere Naturplan Danmark, tilbagerulle klimapuljen og sløjfe puljen til grønne ildsjæle samt andre puljer for at hente en samlet besparelse på 338 millioner kroner. Hverken De Konservative eller oppositionspartierne går ind for forslaget, så Venstre får svært ved at komme igennem med det.

Mette F-effekt?

Samtlige målinger efter valget har peget på en lille fremgang til Socialdemokraterne. Samtidig peger målingerne af, hvilken statsministerkandidat folk vil have også klart på S-formanden - men det gjorde de også i valgkampen. Om der er tale om en decideret Mette Frederiksen-effekt, vil startskuddet på den politiske sæson nok gøre os klogere på.

DF blå bloks største

Det kom bag på mange, at Dansk Folkeparti ikke alene kom over 20 procent, men også blev det største parti i blå blok ved valget. Siden har institutterne tilsyneladende vægtet det ind i deres målinger, så ingen målinger siden valget har vist andet.

Ikke som i 2011

S-SF-R-regeringen kom hurtigt under pres i meningsmålingerne efter valget i 2011. Sådan et stemningsskifte har der på ingen måde været tale om efter det seneste valg - omvendt har den politiske debat også ligget død det meste af sommeren, så de kommende måneder kan forandre meget.

Vi samler sidste måneds tal fra syv institutters offentliggjorte meningsmålinger og regner et simpelt gennemsnit ud for måneden (dette snit er for 19/6-31/8). De syv institutter er: Voxmeter for Ritzau, Megafon for TV 2 og Politiken, Norstat for Altinget, Epinion for DR, Greens for Børsen, YouGov for Metroxpress og Gallup for Berlingske. Da nogle institutter laver flere målinger på en måned, bruger vi et snit af deres målinger i udregningen af vores samlede gennemsnit.

Mette Abildgaard
@metteabildgaard

Venstre vil droppe stort set samtlige klimamål og ambitioner om grøn omstilling!? Det er kortsigtet og ganske enkelt uansvarligt. #dkpol

■ **Radikale blev ansat hos radikal borgmester**. Beskæftigelses- og integrationsborgmester i København Anna Mee Allerslev (R) bliver beskyldt for nepotisme, efter at fire partimedlemmer af De Radikale efter valget i 2013 er blevet ansat i netop hendes forvaltning. Det fortalte Radio24syv tirsdag. De fire partimedlemmer blev valgt ud af 272 ansøgere til stillingerne, og tre af dem har tilmed været aktive i borgmesterens egen valgkampagne. Anna Mee Allerslev kan godt forstå, at folk stiller spørgsmål om sammenhængen, men benægter samtidig at have været indblandet i ansættelserne.

23,7

milliarder kroner bevilger det offentlige i år til kultur - det er en stigning på 600 millioner i forhold til 2014.

Kilde: Danmarks Statistik

■ **Corbyn ligner Labours nye leder**. Den kontroversielle venstrefløjssocialdemokrat Jeremy Corbyn fører stort i målingerne af, hvem der bliver det britiske Labourpartis nye formand, skriver The Guardian. Torsdag skal stemmerne være afgivet, og på lørdag bliver resultatet offentliggjort - læs mere om formandsvalget på side 12-13.

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretærer:
Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Kirsten Laursen, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Harald Wang, tlf. 4635 5343
harald@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Tryk:
JYPA/OTM

Oplag: Kontrolleret oplag: 3.124 ekspl. (1.7.2010 – 30.6.2011)

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup 4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

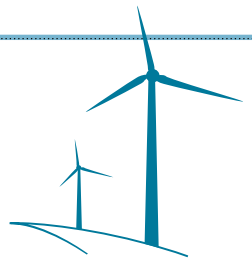
Kommunerne har taget CO2-førertrøjen på

Landets klimakommuner har i snit reduceret deres CO2-udledning med 3,7 procent om året, viser nye tal fra Danmarks Naturfredningsforening. Kommunerne gør det godt, men skal tænke mere fleksibelt, påpeger energiprofessor.

250.399 ton CO2 har kommunerne indtil videre sparet ifølge Danmarks Naturfredningsforening. Foreningens præsident, Ella Maria Bisschop-Larsen, lovpriser indsatsen, men opfordrer kommunerne til ikke at tænke sig selv som øer i det danske energilandskab.

Foto: Polfoto

omstilling

Kan kommunerne være med til at drive den omstilling, der viser omverdenen en vej til at bremse klimaforandringerne? *Kommunen* er taget ud i landet for at se på projekter, der ikke bare kan vende op og ned på nøgletal, men også på lokalsamfund.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Mens alverdens ledere ikke har kunnet nå til enighed om en bindende klimaaftale, har størstedelen af de danske kommuner helt frivilligt forpligtet sig til at reducere deres CO2-udledning - og tilmed leveret mere end forventet.

De 76 danske klimakommuner har i snit skåret 3,7 procent af deres CO2-belastning om året, viser tal fra Danmarks Naturfredningsforening (DN), som er ved at gøre de seneste CO2-regnskaber op.

- Det er en klar succes. Kommunerne skal have stor ros for, at de har påtaget sig et ansvar for at gøre noget lokalt, som ellers mest af alt er på dagsordenen globalt, siger foreningens præsident Ella Maria Bisschop-Larsen.

Klimakommune-projektet har kørt siden 2007 og forpligter kommunerne til at reducere deres CO2-belastning med mindst to procent om året. Men tallene peger altså på højere reduktioner end forventet, og Ella Maria Bisschop-Larsen er ikke bleg for at kalde kommunalpolitikerne mere ambitiøse, når det gælder klimaet. Det samme fremhæver professor i energiplanlægning Brian Vad Mathiesen fra Aalborg Universitet.

- Der sker rigtig mange positive ting, og der er rigtig mange kommuner, der laver en fornuftig indsats på klimaområdet. Det er ikke sikkert, det lige er lykkedes at få prioriteret helt rigtigt fra starten, men de fleste kommuner har været gode til at finde deres egen rolle i omstillingen, siger han.

Hovedstaden i front

Ifølge DN's tal har klimakommunerne samlet sparet 250.399 ton CO2. Københavns Kommune har reduceret forholdsvis mest med et snit på 14,3 procent om året fra 2009 til 2014. Landets hovedstad nåede allerede i 2012 sin målsætning om 20 procents reduktion fra 2005 til 2015, og næste skridt går på at blive CO2-neutral i 2025.

- København har stor betydning, fordi den jo rummer cirka hver tiende af landets borgere. Der er mange, der skeler til dem, og de har også et ret stort energiforbrug. Så det er da utrolig vigtigt, at København er en ambitiøs kommune, som viser vejen for en borgernær omstilling, siger Brian Vad Mathiesen, der i foråret beskæftigede sig med netop hovedstadens energiomstilling.

Og selvom målet om at blive CO2-neutral i 2025 virker opnåeligt, så vil det kræve en stor indsats for hovedstaden at nå det danske 2050-mål om at blive uafhængig af fossile brændsler.

Ifølge professorens vurdering skal Københavns Kommune øge sin vindkapacitet med en faktor fire og sin solcelleteknologi med en faktor ti i forhold til 2025-målsætningen for at nå målet i 2050. Derudover skal boliger energirenoveres og transportsektoren omstilles til at køre på vedvarende energi. Grundlæggende de samme udfordringer, der gælder i hele landet.

- Det er ikke raketvidenskab, der skal opfindes for at nå i mål. Vi har fortsat en masse lavthængende frugter, som vi kan plukke med velkendt teknologi. Vi skal have isoleret vores boliger bedre, vi skal have mere el ind i vores varme- og transportsektor, og vi skal bruge mere biomasse, så landbruget får rigeligt at se til, forklarer Brian Vad Mathiesen.

Statens rolle

Specielt biomassen tager rigtig mange kommuner til sig i øjeblikket på grund af de nuværende afgiftsstrukturer. Og selvom det umiddelbart er godt, er det ikke nødvendigvis fornuftigt samfundsøkonomisk. Derfor ser Brian Vad Mathiesen gerne, at lokalpolitikerne fremadrettet tænker mere på Danmark som helhed og får indrettet energisystemet mere fleksibelt.

- De skal til at gå fra version 1.0 til version 2.0. Det handler om at gå fra at tænke på lokalt nettoforbrug af energi og CO2-udledning til at tænke i ét integreret energisystem for hele Danmark, hvor vi putter el ind i vores varme og transport, siger professoren, der også nævner muligheden for at udnytte varmelagre og batterier fra elbiler.

I det hele taget skal kommunerne passe på med at tænke sig selv som en ø i det danske energisystem, og her har de lokale opgørelser af CO2-udledning tidligere vakt kritik, da de ikke tager højde for den ekstra energi, kommunerne producerer for at blive CO2-neutrale. Men for Ella Maria Bisschop-Larsen har det vigtigste været at få sat gang i klimatænkningen, hvilket også har ført mange andre tiltag med sig end et ensidigt fokus på CO2-udledning, mener hun.

- Kommunerne har været gode til også at tænke mere i offentligt-privat samarbejde med for eksempel ESCO-modellen, siger hun og understreger, at det nu bør være staten og ikke DN, der holder øje med kommunernes klimaindsats.

- De skal skubbe på vognen og udnytte de mange gode eksempler fremadrettet.

Læs om Lemvig Kommunes fokus på biogas og vindmøller på side 8

> **"Det er ikke raketvidenskab, der skal opfindes for at nå i mål. Vi har fortsat en masse lavthængende frugter, som vi kan plukke med velkendt teknologi."**
>
> **Brian Vad Mathiesen, professor i energiplanlægning, Aalborg Universitet**

Klimakommunerne

- **København ser** ud til at reducere sin CO2-belastning mest med et gennemsnit på 14,3 procent hvert år. Ser man på CO2-reduktion per indbygger, ligger Gladsaxe i front med en reduktion på 0,2 ton om året.
- **Tænketanken Concito** skønnede sidste år, at hver dansker i gennemsnit udleder 17 ton CO2 om året.
- **Der er ingen** umiddelbar sammenhæng mellem kommunernes størrelse og mængden af sparet CO2.

Københavnerne tog til Mars

Kulturmødet på Mors bestod i år af mere end 200 debatter, samtaler og kulturelle oplevelser over 48 timer, der løb af stablen 20.-22. august.
Foto: Lars Dahl

Mere end 200 planlagte debatter, samtaler og kulturelle oplevelser trak for 48 timer 17.000 gæster til Nykøbing Mors til dette års Kulturmøde. Og netop kulturmøder mellem hovedstaden og provinsen var i højsædet, da toppen af den kulturelle københavner-elite besøgte morsingboerne, der for nogle næsten lige så godt kunne være marsbeboere.

kultur

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

I 70'erne flyttede storyteller Jens Peter Madsen fra sin hjemby på Fyn til et slumkollektiv på Nørrebro i København. Med i bagagen havde han formaninger fra sin mor om altid at have rent undertøj på. Men ligegyldigt hvor mange par man har, må man vaske. Så Jens Peter Madsen gjorde, som han havde set sin mor gøre det, og vaskede en aften i kollektivets store madgryde. Det faldt ikke i god jord hos de andre beboere.

- De hylede op og overdramatiserede det hele. Den gryde havde da aldrig været renere, og nu ville de ikke lave mad i den længere. Sådan er københavnere. De gør altid en hel verden ud af ingenting.

Jens Peter Madsen havde haft et vaskeægte kulturmøde, fortalte han til dette års Kulturmøde på Mors.

Og hvis noget var i centrum til Kulturmødet, så var det netop kulturmøder af den slags, hvor udkant møder kant. For med en klart overrepræsenteret gråsprængt lokalbefolkning til festen var det tydeligt, at det var københavnerne, der var på besøg i Udkantsdanmark.

Flere gange til afslutningsdebatten blev der talt om land og by, og man måtte til sidst undres over, på hvor mange forskellige måder man kan understrege, at København kort kom forbi provinsen.

- Jeg har talt med flere fra Mars - undskyld, Mors - for at høre, hvad de synes om Kulturmødet. Og mange siger, 'det er jo utroligt, at I kommer'. Det er deprimerende og understreger, at skellet mellem København og provinsen i dag må være større end før, siger komiker og tidligere teaterdirektør på Nørrebro Teater Jonatan Spang.

Forfatteren til bogen Brun mands byrde, Hassan Preisler, er ikke i tvivl om, hvor dette skel kommer fra.

- Det er en lille snæver kulturelite fra København, som producerer kunst. Vi er alle venstreorienterede og fra øvre middelklasse. Og kommer nogen udefra, skal vi nok sørge for, de bliver assimileret. Det første, man lærer på teaterskolerne, er jo at tale rigsdansk, siger han.

"Jeg har talt med flere fra Mars – undskyld, Mors – for at høre, hvad de synes om Kulturmødet. Og mange siger, 'det er jo utroligt, at I kommer'."
Jonatan Spang

Unge barrikaderede sig

Udkantsdanmark og geografisk spredning var absolutte hovedemner til debatterne. Når kulturpinger fra København tog den lange vej til Mors, var det ikke for at fortælle om hovedstadens fortræffeligheder, men i stedet om, hvordan kulturen når ud til alle i landet. Og ud skal den. For de unges og børnenes skyld.

Det skortede ikke på fine ord og formaninger om, at hvis ikke finkulturen nåede til udkanten, ville udkantens børn ikke have samme muligheder som storbyernes børn. Og hvordan skal kunsten så nogensinde udvikle sig? Derfor var der også bred enighed om, at unge, som ikke kommer fra de store byer, skal have adgang til kultur og kunst på højt plan. Ellers risikerer de - selv hvis de når så langt som konservatorierne - at være milevidt efter deres studiekammerater i kulturel dannelse.

- Det skal vi bekæmpe. Hvordan skal talentfulde unge fra provinsen ellers kunne bruge det talent? Hvis de ikke introduceres til kulturen og ikke møder den kultur, der er i byerne, er de bagefter storbyens unge, lyder det fra teaterdirektør fra Wales, Paula Redway.

Men de unge selv var ikke at spotte til debatterne. Selv da P3's Karrierekanonen spillede på Værket, var de fremmødte gerne ældre end 50 år. I stedet havde de forskanset sig i den Ungecamp, de var blevet placeret i, langt fra resten af Kulturmødets højborg, Værket, i deres egen palisadeborg af paller.

- Jeg har været på pladsen nogle gange, men det er jo ikke større end det, vi unge har bygget op. Hvorfor kom I ikke ned til os?" spørger 18-årige Klara Sørensen. Mens de voksne spørger, 'hvorfor kom I ikke op til os?'

Hvor skal vi hen?

Da Evanthore Vestergaard, idémanden bag Kulturmødet, skulle finde ud af, hvor Kulturmødet skulle ligge, gik han ned på sit stamværtshus i Aalborg og kastede en dartpil efter et danmarkskort. Den landede på Fanø. Men Kulturmødet skulle ikke ligge på Fanø. Det var han sikker på. Det skulle ligge på Mors. Og sådan har det nu været tre gange siden det første Kulturmøde i 2013.

- Kulturmødet er en national begivenhed, som foregår

- og Mors

lokalt. Og folk tror, lokalt betyder på Mors. Men det er et tilfælde, vi er her. Med lokalt mener jeg inde i folks hoveder og mellem hinanden, siger Evanthore Vestergaard.

Han forklarer, at Kulturmødet på Mors er kulminationen af alt det, som foregår i mellemtiden. Her bliver der holdt små kulturmøder rundtom i landet - og i udlandet, hvor det danske kulturinstitut har stået bag events i både Brasilien, Sankt Petersborg og Bruxelles.

- Nogle mener - og jeg er enig - at det lokale ikke bør fylde for meget. Man risikerer at udsætte byen for event overload, hvor der sker alt for mange forskellige events udover Kulturmødet i byen. Så kan noget let drukne og sammenblandingen forvirre. Men jeg synes, vi har fået det helt rigtige sted, siger Evanthore Vestergaard.

17.000
gæster skønnes at have besøgt Kulturmødet

Han så gerne, at Kulturmødet blev mere frigjort fra offentlige myndigheder. Der har kulturen og kunsten det bedst. Måske kommer det til at ske. For efter tre år med støtte fra region og kommune er grænsen for, hvor meget det offentlige kan støtte, ved at være nået. Det skyldes kommunalfuldmagten, som siger, at det offentlige ikke må drive kultur udover de faste institutioner.

Alligevel er borgmesteren i Morsø Kommune, Hans Ejner Bertelsen (V), ikke i tvivl om, at man også i 2016 vil sætte kunsten og kulturen til debat på Mors.

- Der er ingen tvivl om, at der på Mors er bred politisk opbakning til, at Kulturmødet skal være en tilbagevendende begivenhed. Med Kulturmødet 2015 har vi taget et kvanteskridt i forhold til sidste år, og der bliver også et Kulturmødet 2016, siger Hans Ejner Bertelsen.

På Mors var der bred enighed om, at unge, som ikke kommer fra de store byer, også skal have adgang til kunst på højt plan.
Foto: Lars Dahl

Den, der lever stille, lever godt

strategi

Af Rasmus Jønsson
politisk kommentator

Der var engang, hvor Dansk Folkeparti gik på arbejde, når de andre tog på ferie. Det var dengang i partiets unge år, hvor politikerne i DF var så ivrige for at få deres politik udover rampen, at de hver gang, de andre politikere drog på ferie, tog ind på Borgen for at udnytte, at der var masser af airtime i ferieperioden.

Sådan er situationen slet ikke mere. Faktisk er det en smule besynderligt, så lidt vi hører til Danmarks næststørste parti - med hele 37 politikere siddende på Borgen - som tilmed har en nøgleposition i det politiske spil. Både under regeringsdannelsen og i den første tid med V-regeringen har DF kørt en afdæmpet stil, hvor de har givet god medieplads til de andre partier.

Heller ikke i valgkampen havde de travlt med at råbe op. Taktikken i TV-debatterne var tydelig. Kristian Thulesen Dahl skulle fremstå som den pæne, noble og høflige mand, mens Thorning og Løkke udkæmpede deres slagsmål. Når DF's partitop deltog i debatengagementer, opførte de sig, som om de var med i et danmarksmesterskab i høflighed. Der blev delt håndtryk og smil ud i store mængder, og taletiden blev kun, når det handlede om udlændingepolitik, brugt til at komme med skarpe politiske meldinger.

DF's nye indpakning

DF's image som et højtråbende protestparti er efterhånden ved at være historie, og under kyndig ledelse af Kristian Thulesen Dahl har partiet de sidste par år udviklet et brand, som er langt mere blødt, rundt og samlende. Der skal være plads til alle de nye vælgergrupper, som strømmer til, og derfor er DF også i gang med udvikle en mere afdæmpet og knap så kantet mediestrategi. Kun når det handler om udlændinge, må den godt få gas.

DF'erne kan ikke længere lave stegt flæsk med persillesovs-mediestunt, hvis fagbevægelsen blokerer restauranter. Man kan ikke højlydt hylde virksomheder, der gør brug af social dumping, og man kan ikke tæske løs på offentligt ansatte. Gør man det, træder man nemlig mange af ens nye kunder over tæerne.

"Et stærkt politisk brand skal konstant passes og plejes. Ellers er der mange, der vil smadre det – og det gælder særlig i DF's tilfælde."

Der er heller ikke plads til for mange skøre og skæve meldinger fra partiets menige fodtudser. Det kan skade partiets troværdighed. Derfor kunne man i valgkampen også høre journalister brokke sig over, at de ikke kunne få DF'ere til at stille op til debat. Men hvorfor skulle DF dog risikere at sende uprøvede kandidater ind i alle mulige programmer, som kun få mennesker ser? Chancen for at fejle, og for at det ville sprede sig viralt og i andre medier, var langt større end den lille gevinst, man kunne høste ved at deltage.

Med hård konkurrence fra Alternativets kandidater har DF da også den mest ukendte folketingsgruppe. Og intet tyder på, at DF-folketingsmedlemmer såsom Tilde Bork, Claus Kvist, Morten Marinus, Lise Bech, Ib Poulsen, Peter Poulsen, Jan Callesen eller Henrik Brodersen skal regne med at blive kendte mediedarlings. Man skal have stået i lære i mange år for at komme opad i DF's mediehierarki.

Logisk mediestrategi

DF's nye mediestrategi virker særlig på to områder logisk. Først og fremmest har de i Kristian Thulesen Dahl og den øvrige partitop nogle politikere, der kommunikerer med stor præcision og driftsikkerhed. I en tid, hvor politikerleden er større end nogensinde, er det et kæmpe aktiv at have politikere, som opfattes som troværdige og dygtige. Det skal selvfølgelig udnyttes maksimalt.

Derudover giver mediestrategien også god mening set i lyset af den enorme eksplosion, der er kommet i dækningen af det politiske stof. Det er vigtigere at ramme vælgernes følelser på den rigtige måde end at være til stede ved alle de politiske sager i den daglige mediestrøm. Mange politikere har så travlt med at komme i TV, at de helt glemmer, hvad det er for en grundlæggende fortælling, de skal bidrage til, når de er på skærmen.

Udfordringerne står i kø

Men DF's mere afdæmpede stil i medierne står også overfor nogle udfordringer. Det politiske maskineri på Christiansborg er ikke for alvor startet op endnu. Når der skal til at stemmes, forhandles og prioriteres, bliver DF presset til at melde mere klart ud, og partiets forskellige ordførere vil automatisk ryge ind i den mediemølle, der kører på de pågældende områder. Det bliver svært at fedtspille og gemme sig i de mere upopulære sager.

Det er også indlysende, at DF's store politiske uenighed med de øvrige blå partier kommer til at give nogle udfordringer kommunikationsmæssigt. Der er simpelthen grænser for, hvor meget man kan være uvenner med den statsminister, man selv har peget på. Derfor vil DF nok også vælge deres kampe med V-regeringen med omtanke.

Endelig ligger der også en udfordring for DF i, at de andre partier ikke "kupper" DF-fortællingen. I øjeblikket er partiets brand så stærkt, at de blot kan skrive "du ved hvad vi står for" i deres kampagner, men med en mindre offensiv mediestrategi overlader DF også en del af historiefortællingen til de andre. Og både til højre, men særlig til venstre er der mange politikere, der gerne vil komme med andre udlægninger af, hvad DF-brandet står for. Et stærkt politisk brand skal konstant passes og plejes. Ellers er der mange, der vil smadre det - og det gælder særlig i DF's tilfælde.

Hvad var det nu, Pind ville bekæmpe i fængslerne?

Hvem var det nu, der ville blokere Inger Støjbergs statsborgerskabs-manøvre?

Hvor meget var det nu, ønerne krævede til nedsættelse af færgetaksterne?

Svarene finder du nemt og overskueligt på kommunen.dk/overblik

Ugens politiske overblik leveret af Ritzau

/ritzau/ kommunen

"Lad folk have deres kroppe i fred"

Af Ina Munch Christensen
Forfatter. Debuterede i 2015 med den anmelderroste roman 'Nielsine'.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at tale om diskursen om kroppen - den ALLESTEDSNÆRVÆRENDE opfordring til at tabe sig. Skadeligheden ved dette.

Tidens skønheds- og sundhedsideal falder sammen, og således idealiseres den slanke krop og udskammes den tykke fra alle sider. Det er givet, at man vil tabe sig; vi præsenteres for tynde kroppe som normalen og idealet i medier og tøjbutikker. Det er både for vores egen skyld, men også samfundets (ikke at ligge det økonomisk til last eller byde folk at glo på en klam, usexet krop). Kroppen er vores bevægehylster, sanseapparat, udseende - den kan ikke som seksualitet eller et stykke klæde efterlades i skabet. Således identificeres tykke som tykke, hver gang de er ude; således stresses de.

Et godt eksempel på, hvordan der alle vegne fra opfordres til vægttab: Det er sommer, og alle sveder som svin. Damebladene spørger: Er du bikiniklar? Gyldendal poster på Instagram et billede af bogen 'Den nemmeste vej til flad mave' lagt mellem en bikiniover- og -underdel på grønt, solbeskinnet græs. Kræftens Bekæmpelse beordrer: Bliv bikiniklar! i en kampagne om mere bevægelse.

Sidstnævnte stødte jeg på sidste sommer, da jeg skulle hente mit eksamensbevis på KVUC. Jeg blev mildest talt fortørnet over via klistermærkede trapper at blive mødt (også her, vorherre bevares) af disse opråb om at tabe sig og fuldstændig forvirret, da jeg hørte, at en alvorlig og vigtig organisation som Kræftens Bekæmpelse kunne stå bag. Jeg spurgte i en mail, om det virkelig var sandt og om de ville være så venlige at lade være at bodyshame og i stedet bekæmpe kræft. Men kvinden, der som repræsentant mødtes med mig, forklarede venligt: Undersøgelser har vist, at unge stort set kun motiveres af skønhed. Derfor måtte denne udseende-diskurs løbe sundhedens ærinde. Som om målet helliger ethvert middel, som om midlet af den grund ikke kan have andre helbredsødelæggende effekter.

Deller er klamme

Grunden til, at det personligt gør mig så fandens sur, er, at alle mine smukke venner (samt stort set alle andre, jeg kender) har det ad helvede til med deres krop. De skæver selvhadsk til dellerne, når de bøjer sig forover, de løfter hagen, så der ikke forekommer "dobbelthage", de forbander den vedblivende mavebule under navlen, de ryster overarmen og ser fedtet svinge, konstaterer: mormor-arm. De udregner BMI og bliver lettede over at se, de er normalvægtige.

De bekræftes i det overalt: Deller er klamme, dovne, forkerte; slankt er sexet og respektabelt. Jeg bliver ked af det, når jeg tænker på deres tøjrestriktioner, der skal gøre det ufarligt at bevæge sig i det offentlige rum ved for så vidt at skjule deres former. Jeg bliver ked af det, når min veninde efter at have tabt fyrre kilo stadig ikke tør gå i bukser og altid skal spejle sig i før-billeder. Jeg bliver ked af det, når min veninde er nødt til at tælle kalorier og lave hundredvis af mavebøjninger daglig for at holde faste kontra ædeflip i skak. Jeg bliver ked af det, når min veninde igen synes, hun vejer for meget, og igen går på kur. Jeg bliver ked af det, når min ven, der har døjet med bulimi, viser mig et billede, der blev taget, da han var tyndest af HIV, og siger, det billede viste jeg min psykolog, da hun spurgte, hvornår jeg var tilfreds med min krop. Jeg bliver ked af det, når min veninde havde det bedre med sin krop, da hun havde det ad helvede til og den var syg og tynd. At et af sundhedstegnene - at hendes krop ligner sig selv igen - skal være noget, hun kæmper med ikke at hade. At min kone ikke tør tænke på sundere livsstil, fordi det associerer til vægt og kropsideal og dermed risiko for anorektisk tilbagefald. At hun er nødt til at nedprioritere sundhed for at sikre sin mentale sundhed. Og jeg må konstatere, at trods alt dette og at jeg aldrig har haft komplekser med min vægt, skal jeg gøre mig umage for ikke at være utilfreds med at have taget lidt på på det sidste. Og at jeg - trods en generelt stabil vægt og intet ytret ønske om at tabe mig - mange gange har fået komplimenten: Har du tabt dig?

Jeg bliver ubehageligt tilpas over, at min brors vægtøgning (der vel er en bivirkning af den antipsykotiske medicin) giver anledning til bekymring, når min søsters vægttab partout afføder beundring og catcalling. Jeg synes, det er flot, hun dyrker så megen motion; hun fortjener alle lykønskninger, men alt det fokus på hendes udseende bekymrer mig. For, fortæller min kone, der var indlagt med anoreksi da hun var tolv, mig: Det er fokusset på ens krop, anerkendelsen af en lille vægt og fordømmelse af en stor, der fordrer et syn på sig selv som en forkert eller en god nok krop, bedømt af andres blikke, når man træder ind i et rum. Det er længslen efter at blive fri for disse blikke, der gør en besat af vægt. Det er dét, størstedelen er bange for, når de nikker ja til, om de gerne vil tabe sig; at udsættes for fordømmende blikke. Sgu ikke diabetes.

ILLUSTRATION: JB KJELDSMARK

”Normalvægtige kan have for høj fedtprocent, normalvægtige kan dovne den dag ind og dag ud, normalvægtige kan have bulimi, nobody cares, mens såkaldt overvægtige kan være sunde og raske, men stadig ikke være i fred.”

Advarsel mod stigmatisering

I det oplæg til national handleplan mod svær overvægt, der foreligger på Sundhedsstyrelsens hjemmeside, advares der ellers i højere grad om livsstilssygdomme som diabetes end stigmatisering. Der advares også mod ensidigt at sætte lighedstegn mellem tynd og sund, især overfor pubertetspiger, overfor hvem man bør fokusere på trivsel, uregelmæssige spisevaner, kropsutilfredshed og slankeadfærd fremfor vægt. Men når man måler overvægt ud fra BMI og officielt udtrykker, at overvægt er ekstremt vigtigt at forebygge og "forældre har et ansvar for at reagere og agere på uheldig vægtudvikling hos børn og unge", modsiger det den advarsel. Kalorietælleren blandt mine veninder husker tydeligt: Det var, da en skolelærer sagde, dit ansigt bliver rundere og rundere, at hun blev bevidst om sig selv som en krop, der kunne være tynd nok eller ikke tynd nok. Min kone husker også: Det var en voksens kommentar om hendes barnedeller, der gjorde hende kropsbevidst.

I samme oplæg til handleplan nævnes stigmatisering som grund til at undgå overvægt. Som om det ikke hellere var selve stigmatiseringen, man skulle undgå, som om stigmatisering i sig selv ikke modarbejder overskuddet til at være sund. Måske er det i højere grad, fordi man er stigmatiseret, man ikke tør gå til dans, end fordi man ikke går til dans man er tyk. Måske er det svært at have et fornuftigt forhold til mad, når man ikke kan spise pommes frites, uden Annette Heick skriver en klumme om det. Den måde, man stresses til at se slank ud - om det så er naturligt for ens krop eller ej - foranlediger også sygdomme; jo mere yt ens krop er, jo mere stress.

Normalvægtige kan have for høj fedtprocent, normalvægtige kan dovne den dag ind og dag ud, normalvægtige kan have bulimi, nobody cares, mens såkaldt overvægtige kan være sunde og raske, men stadig ikke være i fred.

Hermed mit oplæg til handleplan: Lad folk have deres kroppe i fred, slut fred med din krop. Mærk, hvordan den har det, i stedet for at måle det ud fra den latterligt stereotypiserende BMI, og lad andre mærke, hvordan deres krop har det, i stedet for konstant at problematisere, hvad BMI'en siger er unormalt. Fuck BMI!

Biogasanlægget i Lemvig er fra starten af halvfemserne og blev opført på initiativ af 72 lokale landmænd som svar på nye miljøkrav til opbevaringen af husdyrgødning. I dag er anlægget en god forretning, der aftager bioaffald fra flere andre erhverv i Lemvig. Her er prinsgemalen kommet et smut forbi. Foto: Lemvig Biogas

Vind, gylle og skrald omstiller Lemvigs energi

De nationale klimamål er sat, og alle kender udfordringerne. Men kan kommunerne være med til at drive den omstilling, der viser omverdenen en vej til at bremse klimaforandringerne? *Kommunen* er taget ud i landet for at se på projekter, der ikke bare kan vende op og ned på nøgletal, men også et lokalsamfund.
Første stop: **Lemvig Kommune**

Trods en placering i ProduktionsDanmark er landbrugskommunen Lemvig nået langt med den grønne omstilling. De lokale vestjyder har nemlig for længst øjnet den gode forretning i at bruge biogas, biomasse og vindmøller langs Vesterhavet.

klimakamp

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Mens grøn omstilling i nogles tanker måske betyder bilfri storbyer og kødløse dage, har de i det vindblæste Vestjylland gennem 30 år skabt deres egen formel på omstillingen. For selvom det er landmændene, produktionserhvervene og partiet Venstre, der dominerer lokalområdet i Lemvig, så er kommunen en af landets førende indenfor grøn energi - ikke mindst på grund af deres biogasanlæg, der i snart 25 år har genanvendt gylle og produktionsaffald til at skabe el og varme.

- Det har jo været en god ting for os landmænd, for ikke alene bliver vores gylle brugt til noget fornuftigt. Vi får også en væsentligt bedre gødning tilbage, når den er blevet afgasset. Og så lugter det ikke sådan, fortæller bestyrelsesformand Gustav Madsen, mens han viser rundt mellem anlæggets store gasbeholdere og affaldslagre.

Biogasanlægget blev opført i start-halvfemserne af 72 lokale landmænd, som på det tidspunkt mødte nye miljøkrav om opbevaringen af deres husdyrgødning. Samtidig havde kommunen et større problem med affald fra den lokale fiske- og slagteriindustri, og for den biologuddan-

90

procent af kommunens strøm bliver leveret af vindmøller, 10 procent af biogas og 1 procent af solceller.

Kilde: Lemvig Kommune

70

procent af Lemvigs energi er i dag vedvarende. De resterende 30 procent er i høj grad naturgas til erhvervsbrug.

Kilde: Lemvig Kommune

nede landmand og lokalpolitiker Jørgen Nørby (V) gav det derfor god mening at løse begge problemer med biogasanlægget.

- De første spørgsmål var selvfølgelig: Hvad koster det, og hvad får vi ud af det? Men det gik ret hurtigt med at få en stor gruppe af landmænd til at støtte op. Og det har været win-win lige siden, fortæller Jørgen Nørby, som senere blev borgmester og nu er formand for kommunens teknik- og miljøudvalg.

Billig varme

Varmeværkerne i Lemvig og Klinkby anvender biogassen fra anlægget som brændsel året rundt og supplerer med flis i de kolde måneder. På grund af afgiftssystemet har de lokale varmeværker på den måde sikret deres forbrugere utrolig billig varme. Så billig, at det sidste varmeværk i Nørre Nissum nu har fusioneret med de to andre varmeværker, så de sammen kan modernisere biogasanlægget for 23 millioner kroner og bygge et helt nyt varmeværk til over 100 millioner kroner med en ny og større biogasmotor.

Den store investering forventes at blive tjent ganske hurtigt hjem igen. Prisen for at varme et såkaldt standardhus op i Nørre Nissum vil falde fra 21.000 kroner til 12.500 om året, viser deres beregninger. Det er altså i høj grad pengepungen, der driver energiomstillingen i Vestjylland.

Også kommunens vindmølleplaner har gavnet lokalbefolkningen, da landmændene har fået en 'fornuftig pris' for at sætte vindmøller op på deres jorder, som det hedder sig på godt købmandsvestjysk. Og det lokale investeringsselskab Skovgaard Invest, der kort sagt består af nogle bønder, der har investeret i vindmøller, er blevet til et af landets mest toneangivende af sin slags.

- Folk er i dag vant til at leve med vindmøller i Lemvig. Og det gør, at vi stort set ikke oplever nogen modstand mod nye projekter, fortæller den lokalvalgte Gunnar Lisby Kjær (V), der til daglig arbejder som projektleder i netop Skovgaard Invest.

Kraftig blæst

Allerede tilbage i 80'erne startede kommunens planer om at udnytte Vesterhavets vindforhold til at lave energi med møller. I dag står der 110 rundtom i kommunen, som dog i de kommende år vil blive reduceret til 80 større og mere effektive af slagsen.

I det vindblæste område ved Thyborøn står landets fire mest strømproducerende møller, der som de første i verden sidste år nåede en samlet produktion på hele 100 millioner kilowatt-timer. Derudover er der blevet plads til en japansk testmølle, der skal afprøves under de til tider ekstreme vestjyske vindforhold. I kommunen produceres der op mod dobbelt så meget vedvarende el-energi, som der forbruges, og 90 procent af el-energien kommer fra vindmøller. Den megen vind har tilmed ført et DTU-testcenter og dermed lokale arbejdspladser med sig.

- I lokalområdet har der længe været en tro på, at der kunne tjenes penge på at opstille vindmøller, men der kom først for alvor gang i forretningen, da Anders Fogh Rasmussen overnight blev grøn, fortæller Gunnar Lisby Kjær fra Skovgaard Invest, som går meget op i at bruge lokale entreprenører og lokal arbejdskraft til deres projekter.

Lokalområdet skal have så meget ud af kommunens satsninger som muligt, mener venstremanden, som i en ideel verden gerne havde set kommunen og dermed borgerne score hele gevinsten selv.

- Men det var aldrig blevet til noget, hvis det offentlige havde skullet stå for alt arbejdet selv. Alene det at få overtalt landmændene til at sætte vindmøller op kræver nogle anderledes kompetencer, siger han.

Offentlig-privat synergi

I alle Lemvig Kommunes grønne projekter er der i det hele taget så lidt offentlig indblanding undervejs som muligt. Kommunen leverer rammerne og forpligter sig til at udfylde dem med temaplaner og danmarksrekord i hurtig sagsbehandling, og så må de private træde til og tjene de penge, der måtte være at hente. På den måde er fortjenesten også for det meste forblevet lokalt, hvilket er vigtigt for et landbrugsområde, der i den grad er ramt af ændrede produktionsvilkår.

Af de 72 landmænd, der i sin tid startede Lemvig Biogasanlæg, er der i dag 24 tilbage, fordi landbrugene i dag er langt større. Men med den grønne energisatsning har kommunen skabt et mere attraktivt forretningsgrundlag for både landmændene og den lokale industri, som man gør sit for at bevare, selvom den gamle Cheminova-fabrik FMC ikke just pynter på miljøregnskabet.

- Det, vi har gjort, burde kunne lade sig gøre rigtig mange steder. Men det forudsætter, at man starter med at sætte sig ned i en større kreds og blive enig om fælles løsninger på de lokale problemer, forklarer Jørgen Nørby.

Med planerne om en vindmøllepark i Vesterhav Nord vil lokalområdet og ikke mindst Thyborøn Havn få endnu mere vind i de økonomiske sejl i de kommende år, og da møllerne tilmed er kystnære, vil det samtidig gavne kommunens energiregnskab. Så gør det mindre, at det måske bliver hovedstadens energiselskab HOFOR, der kommer til at stå for projektet, selvom det ikke huer de vestjyske vind-bønder.

Bestyrelsesformand og landmand Gustav Madsen viser rundt på Lemvig Biogasanlæg, som har skabt en god forretning for både landmænd og varmekunder. Foto: Jonas Sloth Bach

Når gyllen har været igennem biogasanlægget, forbedres dens gødningssammensætning markant, og så lugter den stort set ikke ude på marken. Foto: Lemvig Biogas

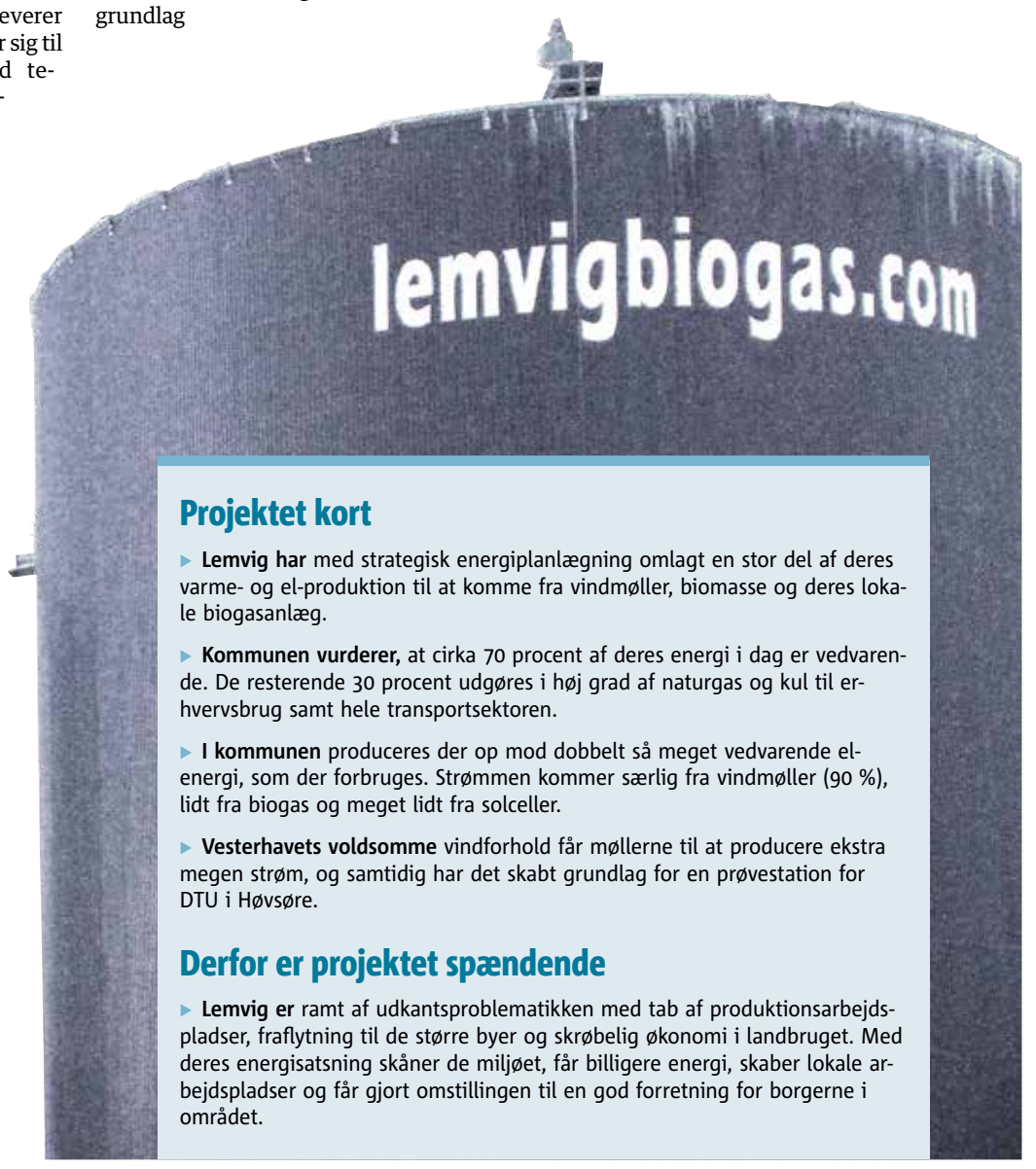
"I lokalområdet har der længe været en tro på, at der kunne tjenes penge på at opstille vindmøller, men der kom først for alvor gang i forretningen, da Anders Fogh Rasmussen overnight blev grøn."

Gunnar Lisby Kjær, Skovgaard Invest

FOTO: JONAS SLOTH BACH

Projektet kort

- **Lemvig har** med strategisk energiplanlægning omlagt en stor del af deres varme- og el-produktion til at komme fra vindmøller, biomasse og deres lokale biogasanlæg.
- **Kommunen vurderer,** at cirka 70 procent af deres energi i dag er vedvarende. De resterende 30 procent udgøres i høj grad af naturgas og kul til erhvervsbrug samt hele transportsektoren.
- **I kommunen** produceres der op mod dobbelt så meget vedvarende el-energi, som der forbruges. Strømmen kommer særlig fra vindmøller (90 %), lidt fra biogas og meget lidt fra solceller.
- **Vesterhavets voldsomme** vindforhold får møllerne til at producere ekstra megen strøm, og samtidig har det skabt grundlag for en prøvestation for DTU i Høvsøre.

Derfor er projektet spændende

- **Lemvig er** ramt af udkantsproblematikken med tab af produktionsarbejdspladser, fraflytning til de større byer og skrøbelig økonomi i landbruget. Med deres energisatsning skåner de miljøet, får billigere energi, skaber lokale arbejdspladser og får gjort omstillingen til en god forretning for borgerne i området.

Lykketoft: Kommunerne er nøglespillere i den grønne omstilling

Mogens Lykketoft mødtes i sidste uge med repræsentanter for Green Cities i Københavns Lufthavn. Her blev der diskuteret klimamålsætninger, og Lykketoft fik et par gode råd med til sit arbejde i FN's generalforsamling.
Foto: Ida Munch / Polfoto

FOTO: IDA MUNCH /POLFOTO

En grøn omstilling kræver lokalpolitisk forankring, siger formanden for FN's generalforsamling. Han ser potentiale i danske foregangskommuner.

klimamøde

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

En gigantisk kop kaffe damper på det runde cafébord i ankomsthallen i Kastrup Lufthavn. Mogens Lykketoft sætter sig til rette i stolen. Han er netop landet efter en flyvetur fra sit nye hjem i New York, hvor han det næste år skal stå i spidsen for FN's generalforsamling i kampen for at opnå international enighed om forpligtende klimamålsætninger. Frem mod forhandlingerne senere på efteråret bliver det primært toppolitikere, internationale NGO'er og magteliten fra hele verden, han sidder overfor, men i Kastrup Lufthavn denne onsdag morgen er det repræsentanter fra den anden ende af det politiske hierarki, han har afsat tid til.

Green Cities, et samarbejde mellem Albertslund, Allerød, Herning, Kolding og Københavns Kommune, der siden 2000 har arbejdet målrettet for at fastholde, beskytte og forbedre miljøet og arbejde langsigtet med at udvikle et bæredygtigt lokalsamfund. Erfaringerne har været så positive, at repræsentanterne nu forsøger at få Mogens Lykketoft til at bruge dem som inspiration til retningslinjer på globalt plan. Og Folketingets tidligere formand er ikke i tvivl om, at kommunerne bliver afgørende for den grønne omstilling.

- Vi er allesammen spillere; forbrugerne, NGO'erne, kommunerne, regionerne, lovgiverne, regeringerne. Globalt skal der investeres trilliarder af dollar i en anden infrastruktur, og der er kommunerne nøglespillere, hvis det her skal bevæge sig rigtigt nok og hurtigt nok, siger Mogens Lykketoft.

"Globalt skal der investeres trilliarder af dollar i en anden infrastruktur, og der er kommunerne nøglespillere, hvis det her skal bevæge sig rigtigt nok og hurtigt nok."

Tvunget til omstilling

Hvis vi ikke handler nu, er det ikke sikkert, vi overhovedet har mulighed for at undgå en klimaforandring, som skrider voldsomt frem og vil udløse en hel masse forandringer, som vi ikke kan styre, siger Mogens Lykketoft. Op mod en milliard mennesker risikerer at blive nødt til at flytte fra deres hjem på grund af klimaforandringer, vurderer FN, og uanset hvor store temperaturstigninger vi kommer til at opleve, er Jordens ressourcer så knappe, at der skal et opgør med vores levevis til i den vestlige verden.

- Vi kan ikke udbrede den levevis, vi har været vant til at have, til hele Jordens befolkning. Resten kan ikke få den, og vi kan ikke beholde den. Det er ikke nødvendigvis trist, men det kræver en massiv investering i et andet energisystem med bæredygtige energikilder, ændrede produktionsformer og ændrede forbrugsmønstre, hvor genbrug og cirkulær økonomi kommer til at spille en meget større rolle, siger Mogens Lykketoft.

Kommuner går forrest

Repræsentanterne fra Allerød og Albertslund Kommune overdrager papirer og et fint ark med tre punkter, som formanden for FN's generalforsamling skal skrive sig bag øret. Han nipper til kaffen, lytter og understreger, at det tankegods, som et grønt paradigmeskift kræver, trives ude i lokalsamfundene.

- Både fra kommunalt hold og fra folk helt ude ved de yderste græsrødder er der en meget stor forståelse for det her og et ønske om selv at bidrage til en anden levevis, som bestemt ikke behøver at være mindre spændende, men bare er anderledes, siger Mogens Lykketoft.

På trods af en større grøn bevidsthed er der dog brug for at skabe politiske rammer, der tilskynder til en mere bæredygtig vækst i et kapitalistisk system, hvor forbrug er lig med både fremgang og lykke.

- Vi bliver nødt til at justere de rammer, der er for markedet, for at tilskynde meget mere til den rigtige adfærd. Der er ikke nogen entydig model; det er en hel masse forskellige tiltag lige fra isolering og indretning af boligen til grønne afgifter. Det skal være en kombination af tilskyndelser, reguleringer og skatter, siger Mogens Lykketoft.

Hvis vi intet gør, vil markedskræfterne langt henad vejen presse priserne på naturressourcer og fødevarer op og fremtvinge en anden adfærd, understreger han. Men der er brug for at være på forkant, og det kræver politisk handling. Ikke bare løfter og håndtryk.

- Hvis nationalstaterne ikke påtager sig deres del af ansvaret så vil det forsinke en bæredygtig omstilling. Nationalstaterne skal sætte nogle rammer, der gør det nemmere for kommunerne og virksomhederne at gøre det rigtige, siger Mogens Lykketoft.

Green Cities anbefaler at:

- **Kommuner og** lokale myndigheder skal påtage sig rollen som fødselshjælper. Da for få kommuner påtager sig denne rolle af sig selv, bør de forpligtes til den. Fælles forpligtelse, systematisk arbejde og dokumentation har været centralt for Green Cities kommunernes succes.
- **De bedste** løsninger findes i samskabelse mellem lokale aktører. Derved finder vi de løsninger, som én aktør ikke kan løfte alene, og som giver mening for de involverede.
- **Størst gennemslagskraft** har de løsninger, hvor det miljørigtige valg også er en god forretning, for eksempel besparelser på energi og ressourcer. Når bæredygtig udvikling kan kobles til grøn vækst, er motivationen størst.

DK MEDIER

Hvad er dit budskab egentlig værd, hvis ingen kender det?

DK-Medier hjælper dig med at bryde igennem lydmuren!

Vil du gerne profilere din kommune og tiltrække nye borgere? Ønsker du at fremme en særlig sag? Eller har du en *best case*, verden bare må høre om?

Dk-Medier tilbyder journalistiske tillæg, specialmagasiner og online markedsføring.
Kontakt os i dag og hør, hvad vi kan gøre for dig.

Per Vinther, redaktør af tillæg og indstik
Tlf. 2810 1800, mail: per@dknyt.dk

Jørgen Scheel, annoncechef
Tlf. 5577 6203, mail: jørgen@kommunen.dk

Morgendagens meningsdannere

Af Henrik Magnusson

ANARKI ELLER EU?

Der er vel ingen fornuftige mennesker, der bilder sig ind, at demokrati er fuldstændigt fravær af tvang, og at et samfund helt uden styring er at foretrække fremfor et demokratisk styre? Styring er nødvendigt for at undgå det kaos, som vi ser i eksempelvis Libyen. Hvis styring er nødvendig, så er det også nødvendigt at kunne gennemtvinge styrets beslutninger. Dog ved en demokratisk proces.

Ovenpå den græske folkeafstemning om en aftale mellem den græske regering og trojkaen var der flere, der udråbte demokratiet som vinderen over "EU-eliten". Ikke mindst Enhedslistens Nikolaj Villumsen, der i et debatindlæg sagde, at han støtter grækernes modstand, og at modstanden ville spire i andre lande. Villumsen kommer ikke med nogen løsning på den udfordring, der foreligger, men støtter bare den stigende modstand. Men at tilstræbe modstand i sig selv er på linje med den anarkiske idé om at tilstræbe ikke at have noget styre. Man kan derfor få det indtryk, at Enhedslisten enten ønsker et anarkisk kaos eller blot påpeger et filosofisk problem, der ikke har nogen løsning.

Det er også ved at være reglen fremfor undtagelsen, at euroskeptikerne ikke er enige om, hvad de er skeptiske ved, men dog støtter modstand mod EU i alle retninger. Også Dansk Folkeparti hæver deres finger mod EU kun for at sige, at de tog fejl med trojkaen. De hæfter sig også ved, at denne modstand mod EU kan sprede sig. Deres løsning går så at sige den modsatte vej af Enhedslistens. Enhedslisten støtter modstanden for at skabe en mere social union, og Dansk Folkeparti støtter modstanden, fordi EU er blevet for social. Med andre ord: Begge euroskeptiske fløje vægter modstand, men kan ikke enes om problematikken. Selvom de fleste kan genkende kritikkerne af euroen og af EU, så er det yderst bekymrende, at der er så meget fokus på modstand og så lidt fokus på løsninger.

Politik handler stadigvæk i grunden om legitimitet, det, der er socialt anerkendt. Hvis det bliver socialt anerkendt at gøre modstand mod styret i det hele taget, så vil det frembringe kaos og anarki. Og så er det eneste, vi kan være sikre på, at det er ikke mere demokrati, vi får. Desværre har vi allerede set disse modstandskræfter få mere tilslutning. Valgene i Spanien, Frankrig, Finland og ikke mindst Grækenland indikerer en stigende utilfredshed overalt i Europa.

"Enhedslisten støtter modstanden for at skabe en mere social union, og Dansk Folkeparti støtter modstanden, fordi EU er blevet for social. Med andre ord: Begge euroskeptiske fløje vægter modstand, men kan ikke enes om problematikken."

Vi har alle været med til at bygge vores samfund op - også EU. Vi kan naturligvis også ændre på det. Men hvis vi skal undgå kaos eller anarki og at det hele falder fra hinanden, så er det på tide at vågne op og komme med løsninger, der kan gennemføres uden at skulle trække sig helt ud af EU, helt ud af euroen eller løsrive sig fra det ene eller det andet. Demokratiet er ikke usårligt. Efter Den Peloponnesiske Krig forsvandt demokratiet fra Grækenland i mere end tusind år. Få år efter Den Franske Revolution udråbte Napoleon sig til kejser over Frankrig, og efter Det Arabiske Forår er flere af de arabiske lande faldet tilbage til udemokratiske styreformer.

Det bliver ikke mere demokratisk af at holde den ene folkeafstemning efter den anden og før eller siden holde folkeafstemninger om de folkeafstemninger, vi holder. Det vil blot undergrave det demokrati, vi har. I EU har vi opbygget nogle solide politiske kampladser, hvor vi kan sætte vores kryds og ændre på politikken. Det er demokrati. Det kunne godt være anderledes, men det er langt bedre end anarki og kaos.

Henrik Magnusson er landsformand for Europæisk Ungdom

Corbyn har startet en blodig borgerkrig i Labour

Kampen om, hvor venstrefløjen er på vej hen i Europa, har nu bredt sig til Storbritanniens Labour, hvor valget af en ny leder kan blive optakten til en blodig borgerkrig i arbejderpartiet.

venstreskred

Af Lone Theils, London
red@kommunen.dk

Socialdemokraterne i Danmark og socialister i Spanien, Frankrig, Tyskland og Grækenland kæmper internt med at finde et nyt fodfæste for venstrefløjen i et klima præget af global konkurrence og efterdønningerne af finanskrisen.

I Frankrig har præsident Francois Hollande truet med en superskat på de rige, men samtidig gjort det lettere for arbejdsgiverne at fyre folk. Hans popularitet er rekordlav. I Spanien truer Podemos-bevægelsen de etablerede partier med en dagsorden, der siger nej til flere besparelser og fokuserer på mennesker fremfor økonomi.

I Danmark har selvransagelsen efter valget også sat gang i en ny debat om, hvordan man kommer med et politisk svar på finanskrisen og de mange nedskæringer i det offentlige budget og samtidig bevarer de traditionelle arbejderpartiværdier; om man skal det.

Og nu er identitetskrisen i

"Han er den bedste gave til det konservative parti"

Boris Johnson, konservativ borgmester i London

En række tidligere Labour-ledere har fordømt Jeremy Corbyn, der vil trække partiet væk fra midten og tilbage til arbejderpartiets rødder. Foto: Polfoto

Den 66-årige Jeremy Corbyn, der er favorit til at vinde posten som Labour-leder, er parat til helt at forkaste David Camerons konservative politik om kraftige offentlige besparelser. Lige siden han kom i parlamentet i 1983, har han været i opposition til det mere midtsøgende New Labour, som blandt andet Tony Blair stod for. Han har været aktiv i Stop the War-koalitionen og har bebudet, at han som leder vil stå for tættere samarbejde med fagforeningerne. Hans modstandere advarer om, at det kan blive enden på Labour som et valgbart parti i Storbritannien.

Kunst af Cat Phillips og Peter Kennard / Foto: Kristian Buus

"Folk, der siger, at deres hjerte fortæller dem, at de skal stemme på Corbyn, har brug for en transplantation."

Tony Blair, tidligere premierminister for Labour

arbejderpartierne nået til Storbritannien, hvor der er lagt op til en lang og sej kamp om at definere, hvad Labour egentlig står for, når partiet den 12. september vælger sin nye leder.

Den 66-årige Jeremy Corbyn står lige nu som favorit til at blive ny leder i Labour, der tabte valget med Ed Miliband i spidsen i maj. Og han har mildest talt planer om at trække det gamle arbejderparti i en helt anden retning, der ikke er set, siden Tony Blair blev partileder. Tilbage til rødderne og fagforeningerne. Med en strategi, der blandt andet sætter spørgsmålstegn ved, om besparelser er det eneste svar på, om der absolut skal være overskud på de offentlige budgetter. Kort sagt har Corbyn planer om at føre Labour væk fra midten af britisk politik og ud på venstrefløjen.

Protestfolk vender tilbage

Det er en holdning, der har fået titusinder til spontant at melde sig ind i Labour. Mange af dem folk, der meldte sig ud i protest mod Tony Blair; andre nye medlemmer, der er kommet til, fordi de endelig ser en anden form for politik, der sætter mennesker over økonomi.

Emma Andrews, der arbejder i Londonbydelen Hampstead, er et typisk eksempel.

- Jeg har meldt mig ind i Labour igen. For nu er der håb om, at almindelige mennesker bliver hørt. Der er ingen, jeg taler med, der ønsker de her voldsomme offentlige besparelser. Det må stoppe nu, og derfor er det vigtigt, at Corbyn vinder, siger den 48-årige sygeplejerske.

Men én ting er at vinde valget som Labour-leder. En anden at fremstå som et troværdigt alternativt for de britiske vælgere. Og her halter det gevaldigt for Corbyn, hvis man spørger professor i politisk historie ved universitetet i Nottingham Steven Fielding.

- Problemet er, at Jeremy Corbyn nærmest er ligeglad med, hvorfor Labour tabte valget, siger Steven Fielding, der har undersøgt den sag nøje, og peger på, at mange briter ikke stemte på Labour, fordi de i sidste ende ikke stolede på partiet, når det gjaldt økonomien.

- Nu kommer Corbyn så og taler for en politik, der i bund og grund siger, at man kan løse problemerne ved at opkræve mere skat. Hvor der er brug for større troværdighed med hensyn til økonomien, går han i den stik modsatte retning, vurderer Steven Fielding.

Corbyn er dødsstødet

Værre står det til med tidligere Labour-ledere, der stort set alle har fordømt Jeremy Corbyn og hans holdninger som et dødsstød til Labour.

Tidligere premierminister Gordon Brown har sagt, at Labour under Jeremy Corbyn "vil forvandle sig fra et seriøst politisk parti til en lobbygruppe, der ikke er valgbar".

Tony Blair har advaret om, at hvis Corbyn slår de tre øvrige kandidater, hvad alle meningsmålinger tyder på han gør, vil Labour "blive udslettet".

- Folk, der siger, at deres hjerte fortæller dem, at de skal stemme på Corbyn, har brug for en transplantation, siger Tony Blair.

I kulissen står adskillige konservative politikere og fryder sig over Corbyns fremgang, fordi det ifølge dem vil sætte Labour ud af spillet politisk set.

- Han er den bedste gave til det konservative parti, lyder det blandt andet fra Londons borgmester og mulig kandidat til formandsposten i det konservative parti, Boris Johnson.

Uanset om Jeremy Corbyn har vundet eller ej, når resultatet offentliggøres den 12. september, har han allerede skadet partiet alvorligt, vurderer Steven Fielding.

- Der kommer en borgerkrig i Labour. Den bliver blodig og meget grim. De fleste parlamentsmedlemmer vil gøre alt for at slippe af med Corbyn, mens de nye medlemmer vil gøre alt for at slippe af med parlamentsmedlemmerne. I mellemtiden taber partiet virkelig troværdighed, og det vil tage mange år, inden den bliver genvundet, siger han.

9.000 ledige har mistet retten til dagpenge i år

Nye tal cementerer, at det oprindelige skøn over, hvor mange der ville miste dagpenge, var alt for lavt.

udfald

Lidt over 9000 ledige har fra januar til juli mistet deres dagpengeret, fremgår det af en ny opgørelse fra brancheorganisationen AK-Samvirke. Dermed har cirka 60.000 ledige opbrugt deres dagpengeret siden januar 2013.

Tallene understreger endnu engang, at den daværende VK-regering skønnede alt for lavt, da den i 2010 forudsagde, at mellem 2000 og 4000 personer årlig ville ryge ud af dagpengesystemet.

Politikerne i Folketinget har løbende søgt at afbøde de større end ventede konsekvenser af de ændrede dagpengeregler, der stammer fra den såkaldte Genopretningspakke, som blev vedtaget i 2010.

"Vi kan se, at folk falder ud i stort tal af de midlertidige ydelser."

Verner Sand Kirk, direktør, AK-Samvirke

I 2012 blev der indført en særlig uddannelsesydelse på et halvt år. Den ordning er siden blevet forlænget, der er indført en midlertidig arbejdsmarkedsydelse på 60 procent af dagpengene og senest en midlertidig kontantydelse.

Men AK-Samvirkes tal viser, at de ledige nu også begynder at miste retten til disse midlertidige forsørgelsestyper. Cirka 3800 personer har i de første syv måneder af 2015 mistet retten til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse.

Ifølge Verner Sand Kirk, der er direktør i AK-Samvirke, findes der ikke en helt aktuel og dækkende opgørelse over, hvad de ledige, der mister dagpengene, så lever af.

Han henviser til tal fra november 2014, der viser, at knap en tredjedel af dem, der havde opbrugt dagpengeretten mellem januar 2013 og november 2014, var kommet i arbejde.

Knap hver fjerde var på den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, cirka 13 procent var på kontanthjælp, mens cirka 10 procent var uden nogen form for indtægt.

AK-Samvirke regner med, at andelen af personer helt uden forsørgelse vil stige betydeligt, da den midlertidige arbejdsmarkedsydelse netop er midlertidig og derfor hører op.

- Vi kan se, at folk falder ud i stort tal af de midlertidige ydelser, siger Verner Sand Kirk. /ritzau/

Kommunerne forkæler erhvervslivet som aldrig før

Landets virksomheder har aldrig været så glade for kommunernes service som nu, viser undersøgelse fra DI.

tiltrækning

Landets kommuner lægger sig tilsyneladende mere i selen end nogensinde før for at tækkes virksomhederne. I hvert fald viser Dansk Industris (DI) årlige landsdækkende erhvervsklimaundersøgelse, at virksomhederne aldrig har været mere tilfredse med den service og de vilkår, som kommunerne tilbyder dem.

I årets undersøgelse siger tre ud af fire virksomheder, at de er blevet mere tilfredse med kommunernes erhvervsvenlighed. Det er det bedste resultat i de seks år, DI har lavet undersøgelsen.

- Virksomhederne er blevet mere tilfredse på stort set alle områder. Det glæder mig især, at det også gælder dialogen med både politikere og embedsmænd, siger administrerende direktør i DI, Karsten Dybvad, i en pressemeddelelse.

Modetøjproducenten DK Company ligger i Ikast-Brande - og det skal den være glad for. Ikast-Brande er - igen - årets topscorer i DI's undersøgelse 'Lokalt Erhvervsklima'.

Foto: Gregers Tycho / Polfoto

- Kommunerne og virksomhederne har indset, at en åben og tillidsfuld snak er en forudsætning for et godt samarbejde og et godt lokalt erhvervsklima, siger han.

Undersøgelsens konklusioner er dels baseret på svar fra over 7000 virksomhedsledere, dels på mere statistiske størrelser som skattetryk, grundskyld og skabelse af nye arbejdspladser.

For femte gang løber Ikast-Brande Kommune med titlen som årets bedste erhvervskommune, og de midtjyske kommuner Herning, Skanderborg, Hedensted og Favrskov indtager de næste pladser.

De fem kommuner ligger bedst i stort set alle kategorier i undersøgelsen og har øget afstanden til de øvrige.

- Resultatet viser, at det kan betale sig for kommunerne at have en god erhvervsservice. Fælles for de midtjyske kommuner er, at de også er placeret i toppen, når det gælder om at trække nye virksomheder til deres kommune - og til at holde på dem, de har, siger Karsten Dybvad.

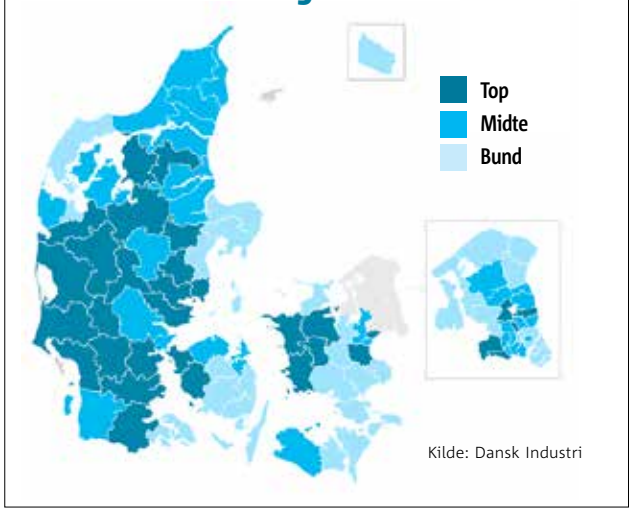
For første gang peger virksomhederne i år på arbejdskraft som det næstvigtigste område, kommunerne bør prioritere de kommende år, kun overgået af infrastruktur.

"En af kommunernes store opgaver er at hjælpe virksomhederne med at tiltrække de medarbejdere, de har brug for."

Karsten Dybvad, administrerende direktør, DI

- En af kommunernes store opgaver er at hjælpe virksomhederne med at tiltrække de medarbejdere, de har brug for, siger DI-direktøren, der blandt andet peger på behovet for at styrke jobcentrenes kontakt til både virksomhederne og de ledige. /ritzau/

Hvor erhvervsvenlig er din kommunen?

Kilde: Dansk Industri

dk job

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

Økonomimedarbejder med kommunal erfaring, Gentofte Kommune
Den centrale økonomifunktion i Gentofte Kommune søger en energisk økonomimedarbejder til varetagelse af opgaver primært indenfor skoleområdet.
Ansøgningsfrist: 21/09/2015

Udviklingskonsulent, Brøndby Kommune
Vi søger en engageret udviklingskonsulent til sekretariatet i Social- og Sundhedsforvaltningen med lyst til at udvikle og koordinere velfærdsopgaverne både i og på tværs af sektorer og forvaltninger.
Ansøgningsfrist: 09/09/2015

Direktør, Lejre Kommune
Direktør med særligt ansvar for Byg & Miljø, Ejendomme & Trafik, Kultur & Fritid og Erhverv søges til Lejre Kommune
Ansøgningsfrist: 10/09/2015

Direktør, Næstved Kommune
Næstved Kommune søger en direktør, der kan indgå i samarbejdet i direktionen med visioner, energi og handlekraft.
Ansøgningsfrist: 08/09/2015

Ny kommunalordfører: Andreas Steenberg

R vil være modgift til Christiansborg-sygen

Med Dansk Folkeparti som regeringens afgørende støtte frygter De Radikale, at populistiske sager hurtigt kan ende med tunge lovbyrder i kommunerne. Som ny kommunalordfører vil Andreas Steenberg kæmpe for, at beslutninger bliver taget tæt på borgerne.

decentralt

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det var en svær beslutning, men den blev truffet, og der var flertal for det, da Region Midt i 2011 valgte at lukke fødeafdelingen i Holstebro. Men blot få måneder senere blev beslutningen annulleret, da Dansk Folkeparti indgik en ny sundhedsaftale med regeringen.

- Der er sådan en syge her på Christiansborg med, at alle problemer, store som små, dem vil Folketingets politikere løse ved at lave noget regulering. I stedet for, at enten den kommune, den institution eller i bund og grund den medarbejder, der har et problem, løser det selv, siger De Radikales Andreas Steenberg, der selv er medlem af regionsrådet i Midtjylland.

Som ny kommunalordfører vil han i den kommende valgperiode gå ind i kampen for, at Folketingets beslutninger ikke bliver taget henover hovedet på de lokalvalgte.

- Det bliver en stor kamp for os nu - ikke mindst fordi Dansk Folkeparti er blevet så stort et parti. Kristian Thulesen Dahl har flere gange lagt op til, at Christiansborg skal regulere mere, så vi kan risikere at se, at sådan noget som en skolelukning bliver taget op i Folketinget, siger Andreas Steenberg.

Som folkevalgt i Vestjylland og med fire års ordførerskab på landdistrikt- og transportområdet kender Andreas Steenberg udmærket godt til diskussionen om Danmark i balance. Og han ser det som et stort problem, at der for eksempel er en række vestjyske kommuner, der igen i år starter budgetforhandlingerne med nedskæringer på grund af befolkningssammensætningen.

- Problemet er jo ikke den geografiske placering. Problemet er, at der er nogle kommuner, som i dag har svært ved at levere velfærdsydelser på et lige niveau med de andre, fordi deres økonomi er så dårlig, siger han.

De Radikale bliver af mange betegnet som et storbyparti,

Blå bog

Andreas Steenberg:

- **32 år** og kandidat for De Radikale i Vestjyllands Storkreds fra 2007, valgt til Folketinget fra 2011.
- **Uddannet cand.scient.pol.** og har arbejdet som gymnasielærer i Herning indtil 2012.
- **Har otte** ordførerskaber i den nye folketingsgruppe: Transport, energi, fødevarer, landbrug, klima, landdistrikter, kommuner og Christiania.

"Alle vi, der ikke kommer fra København, synes da, det kunne være dejligt at få en gave på 500 statslige arbejdspladser til vores område. Men jeg vil meget hellere diskutere, hvordan vi kan få decentraliseret beslutningerne i højere grad."

Andreas Steenberg

men Andreas Steenberg kan sagtens se for sig, at de går med til både at flytte statslige arbejdspladser ud og udligne mere, som de gjorde det i 2012. For ham er det dog langt vigtigere, at landområderne finder deres egne styrker og udnytter dem til at få vendt udviklingen.

- De lokale fællesskaber og iværksætteri er noget, som kan være kendetegnende og gøre en salgsvare unik i den globale verden. Det ser vi blive efterspurgt i dag. Thise har skilt sig ud som et af de bedste mejerier i verden, og jeg har lige besøgt Ebeltoft Gårdbryggeri, som nu får ordrer fra Kina. Der er nogle unikke forhold, mennesker og muligheder ude i landet, som vi skal udnytte, siger kommunalordføreren.

Også derfor skal politikerne på Christiansborg holde sig fra at love løsninger, som ikke reelt løser udkantsproblematikken, og i stedet lægge ansvaret ud.

- Alle vi, der ikke kommer fra København, synes da, det kunne være dejligt at få en gave på 500 statslige arbejdspladser til vores område. Men jeg vil meget hellere diskutere, hvordan vi kan få decentraliseret beslutningerne i højere grad, fastholder Andreas Steenberg.

» Læs også kommunalordførernes klumme på side 18

Morsø Kommune søger ny
Kommunaldirektør

MORSØ KOMMUNE
www.morsoe.dk

Kan du identificere dig med udsagn som "kort vej fra ord til handling" og "sammen er vi bedst" og har du en solid ledelseserfaring fra en politisk ledet organisation, så vil vi gerne høre fra dig.

Du kommer i spidsen for en stærk, handlekraftig organisation der er bevidst om sine udfordringer, og du får mulighed for at påvirke udviklingen.

Job- og personprofil kan sammen med andet relevant materiale ses på www.morsoe.dk eller www.hcvestergaard.dk

Kommunen ønsker som udgangspunkt en kontraktansættelse på overenskomstvilkår. Løn- og ansættelsesvilkår fastsættes efter gældende regler og aftaler.

Information om stillingen kan fås hos
Borgmester Hans Ejner Bertelsen, tlf. 2479 2285 eller
Chefkonsulent Hans Chr. Vestergaard, tlf. 7022 0272/2275 6772.

Ansøgning bilagt CV med relevante oplysninger og dokumentation sendes elektronisk til konsulentfirmaet H.C.Vestergaard på mailadressen hcv@hcvestergaard.dk.

Ansøgningsfrist: 28. september 2015.

H.C.Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Ø-rige oplevelser. Kom til Mors

Morsø Kommune udgøres af øen Mors – den største ø i Limfjorden. Morsø Kommune forblev selvstændig ved kommunalreformen i 2007. Kommunen er med sine ca. 21.000 indbyggere en af de mindste i Danmark. Nykøbing er hovedby med cirka 10.000 indbyggere, og kommunens største landsbyer er Sejerslev, Sundby, Frøslev, Øster Jølby, Hvidbjerg, Vils og Øster Assels. Morsø Kommune har cirka 1.600 fastansatte medarbejdere. I kommunalbestyrelsen sidder der 21 medlemmer.

- rige oplevelser
kom til Mors

Morsø Kommune . Jernbanevej 7 . 7900 Nykøbing M
Tlf. 9970 7000 . kommunen@morsoe.dk

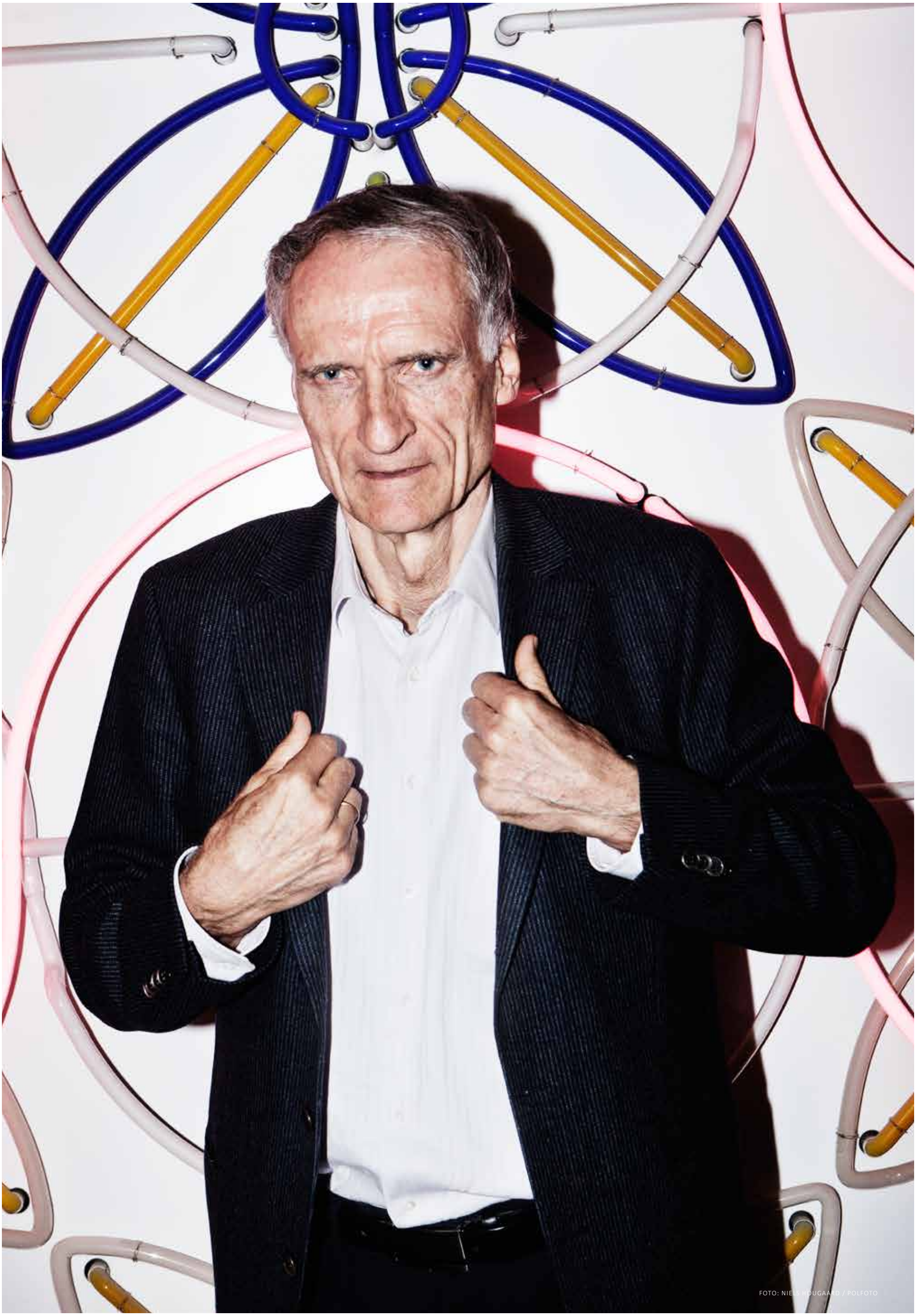

FOTO: NIELS HOUGAARD / POLFOTO

Haarder i clinch med hovedstaden

Bertel Haarder har siddet som minister i længere tid end Thorvald Stauning og Jens Otto Krag. Men kulturminister har han aldrig været før. Nu varsler han et opgør med kulturens naturlige placering i København og de mange statskroner, der havner i kommunen.

udflytning

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Bertel Haarder står i et lyskryds i Nykøbing Mors. Allerede på lang afstand kan man høre en motor nærme sig som torden ude over Limfjorden. Drønet fra den udborede knallert bliver så øredøvende, at man må holde sig for ørene, da den endelig suser forbi, og først et lille minut senere får man ørenlyd igen.

- Direktøren i Nakskov Kommune sagde engang til mig, at nogle kommuner har det problem, at de unge flytter derfra, men i Nakskov har man det modsatte problem. For mange unge bliver - og kører rundt på deres udborede knallerter som den idiot, der kørte forbi lige der, råber Bertel Haarder gennem resterne af motorlyden, hvorefter han bryder ud i et gnæggende latterbrøl.

Den evige humor har gjort ham både berømt og berygtet over det ganske land som Venstres rimsmed, en grundtvigianer, der skoser både politiske kampfæller og modstandere. Hidtil har gaven som sangskriver været en fritidsbeskæftigelse på linje med kærligheden til teatret, balletten og højskolerne, men nu er det ej blot til lyst, for efter fire årtier med skiftende ministerposter fik Bertel Haarder for første gang i sin lange politiske karriere kulturministerposten i den kabale, der fik regeringsdannelsen til at gå op.

Og allerede nu har han varslet en langsigtet beskeden reduktion af visse statslige bevillinger til hovedstadsområdet. Det er bare en af de ting, ministeren vil arbejde med i de første måneder af sin ministertid. For mens han i Kirkeministeriet, der også hører under ham, ser sig selv som en pedel, der skal sørge for, at alt kører, som det skal, er han en proaktiv kulturminister, som vil styrke Danmark udenfor København som kulturbærer i Danmark.

Kommunal talentpleje

Bertel Haarder kommer selv helt ude derfra, hvor de unge ikke flytter, men bliver siddende på deres udborede knallerter. Han er vokset op langs Flensborg Fjord i Sønderjylland på Rønshoved Højskole. Så han forstår udkantens problematikker, men han ser også den styrke, som yderområderne har, når det kommer til fællesskab. Så han har varslet, at frivillige i det danske kulturliv skal kunne mærke, at de har regeringens opmærksomhed.

Derfor kalder han sig for minister for Forenings-, Højskole- og Frivilligdanmark. Men også for Talentdanmark. Talenterne har regeringens opmærksomhed. Noget er bedre end andet, og nogle er bedre end andre.

"Jeg synes, det bør have konsekvenser, at Københavns Kommune bidrager mindre til kulturen per indbygger end landets øvrige kommuner. Derfor kan vi godt begrunde en glidende bevægelse i de statslige støttekroner væk fra København."

- Jeg er åben overfor nye forslag til, hvordan vi kan pleje talenterne bedre. Der er allerede rigtig megen talentpleje i Danmark, musikskoler, balletskoler og teaterskoler - især ude i kommunerne. Og talentplejen skal ikke styres fra Nybrogade i København, hvor Kulturministeriet ligger. Opgaven må ligge hos kommunerne. Det er bedst, at kommunerne vænner sig til, at kulturbudgettet er en vigtig del af deres samlede budget.

Den modsatte vej

Ti minutter inden den dundrende knallertkører forstyrrede den nordvestjyske stilhed, besøgte den nyudnævnte kulturminister en ungdomslejr på dette års Kulturmøde på Mors. Og det er herude, hvor det kongelige teaters balletsko kun kommer i meget sjældne tilfælde - herude, hvor kulturpinger fra København kun kommer, hvis de absolut skal - at det er vigtigt, der også er fokus på kultur.

- Kulturen lever jo allerede nu i udkanten. Jeg har besøgt skulpturfestivalen i Agger og Smukfest i Skanderborg. De er skabt af ildsjæle og talenter. Og der er stort set ingen offentlige penge i det. Yderområderne kan. Det har de bevist, og det skal vi som samfund have større fokus på. Vi er så vant til, at man tager til København for at få kultur, men man kunne jo også tage den modsatte vej. Afstanden er den samme!, siger Bertel Haarder.

Den vej har han selv taget mange gange. Den modsatte. Og han ved det godt. I 2012 udgav han selvbiografien "Op mod strømmen", hvor han understregede den selvforståelse, som mange journalister og politikerkolleger i årenes løb har fået at mærke: Bertel Haarder går sine egne veje.

Som da han i 1968 søgte stilling som højskolelærer på Askov Højskole - og fik den - selv om han med sine 24 år var yngre end de fleste af eleverne. Eller som da han i august meldte ud, at han som den eneste minister i den nye Venstre-regering ikke ønskede en spindoktor. Dem kaldte han allerede i foråret en sikkerhedsrisiko, fordi spindoktorer ifølge ministeren ikke kender ministeriet godt nok.

- De har ikke en tilstrækkelig juridisk indsigt i, hvad en minister må og ikke må. Det er jo blandt andet en for svag juridisk rådgivning, der har bragt nogle af Thornings ministre i uføre.

Vest for Valby Bakke

For Bertel Haarder er en af de største udfordringer for kulturen at få den selvsikkerhed og virkekraft, han ser i yderområderne, til at brede sig. Han er stolt af kommunerne og roser dem gerne. Undtagen København, der de seneste måneder har fået ministerens øjne solidt placeret i ryggen.

- Jeg synes, det bør have konsekvenser, at Københavns Kommune bidrager mindre til kulturen per indbygger end landets øvrige kommuner. Derfor kan vi godt begrunde en glidende bevægelse i de statslige støttekroner væk fra København.

Over de næste måneder har han derfor tænkt sig at sætte en plan, som på længere sigt gradvis skal flytte visse midler fra hovedstaden og ud i landet. Yderområderne skal tilgodeses, og også DR bør have mere fokus på landet vest for Valby Bakke.

- Og så undersøger vi, om der er styrelser eller dele af styrelser, der kan flyttes ud, hvilket også vil bidrage til balancen, når det gælder arbejdspladser og penge. Efter det skal jeg nok finde på noget.

Men det er ikke de store kulturinstitutioner, der skal flyttes ud af København. Danmark skal jo stadig have en hovedstad, lyder det fra ministeren. Og en hovedstad er ikke bare der, hvor landet drives fra.

- Jeg kan næppe ændre på, at mere end halvdelen af de statslige kulturbevillinger går til hovedstadsområdet. Og jeg vil selvfølgelig ikke flytte hverken Det Kongelige Teater eller Statens Museum for Kunst. De store kulturinstitutioner skal ikke rykkes op med rode, for Danmark skal jo stadig have en hovedstad, og hovedstaden skal også være en kulturhovedstad. Men vi kan godt tillade os en gradvis udflytning af en mindre del af den statslige kulturstøtte fra Københavns Kommune, når kommunen bruger så relativt lidt på kultur.

Haarders mange ministerposter

- **Kulturminister og** kirkeminister fra 2015.
- **Indenrigs- og** sundhedsminister fra 2010 til 2011.
- **Undervisningsminister og** minister for nordisk samarbejde fra 2007 til 2010.
- **Undervisningsminister og** kirkeminister fra 2005 til 2007.
- **Integrationsminister og** udviklingsminister fra 2004 til 2005.
- **Integrationsminister fra** 2003 til 2004.
- **Integrationsminister og** Europaminister fra 2001 til 2003.
- **Undervisnings- og** forskningsminister fra 1987 til 1993.
- **Undervisningsminister fra** 1982 til 1987.
- **Har siddet** i Folketinget siden 1975 og været minister siden 1982 samt EP-medlem 1994-2001.

14

bøger har Bertel Haarder skrevet. Den første udkom i 1973.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Laura Lindahl** (LA)

NÅR KOMMUNER PRIORITERER FORKERT

Det er sæson for kommunernes årlige budgetforhandlinger, og der, hvor økonomien udfordres af den demografiske udvikling, må man enten udføre de kommunale opgaver mere effektivt eller prioritere anderledes.

Jeg har forståelse for, at den opgave ikke altid er nem, men omvendt finder jeg det helt rimeligt, at kommunerne skal prioritere og få mere ud af pengene, når man tænker på, at vi er dét land med den største offentlige sektor. Derfor bliver jeg også skuffet, når Odense Kommune for eksempel giver kommunens socialrådgivere besked på at lukke hver femte sag om hjælp til udsatte børn, fordi der skal spares penge. Det efterlader nemlig et indtryk af, at kommunen er presset helt i bund økonomisk, da netop udsatte børn vel er de sidste, man vil ramme i en sparerunde? Tilsyneladende ikke, for mens byrådet i Odense med den ene hånd vil finde penge ved at fjerne hjælpen til hundredvis af sårbare børn og deres familier, så kunne selvsamme politikere støtte festivalen Tinderbox, sende hele børneudvalget på en dyrt betalt studietur til Canada og glæde sig over, at der triller "gratis" bybusser rundt i byen. I Odense har man altså forstået at prioritere, men når prestigeprojekter kommer før hjælpen til udsatte børn, så gør man det bare helt forkert.

For mig som liberal social- og kommunalordfører er velfærdssamfundets eksistensberettigelse at udgøre et solidt sikkerhedsnet for de absolut svageste i vores samfund: dem, der har brug for en hjælpende hånd, så de nemmere kan klare sig selv igennem livet. I takt med øget velstand er middelklassen dog blevet så stor, at mange politikere virker mere optaget af at tilgodese denne gruppe for dermed at sikre sig selv en større opbakning. Derfor er man begyndt at opfinde velfærdsområder alene til fordel for middelklassen, og det har i min optik grebet så meget om sig, at den oprindelige tanke med et velfærdssamfund for tit tilsidesættes med det resultat, at samfundets allermest udsatte ikke får den hjælp, de burde få.

> **"Jeg vil heller ikke afholde mig fra at råbe højt, når svage lades i stikken, mens skatteborgernes penge ødsles væk på gøgl og projektmageri."**

Derfor er min opfordring som kommunalordfører til lokalpolitikerne rundtom i landet også klar forud for de kommende budgetforhandlinger: Tag en grundig drøftelse af, hvad I mener der er kommunens vigtigste opgaver. Og få derefter lagt en klar prioritering frem. Det er helt legitimt at have et politisk ønske om eksempelvis sammenlagte gårdmiljøer i de tætte byer, men man bør altid spørge sig selv, om den type projekter er strengt nødvendige i en tid, hvor der i nogle henseende skal prioriteres for at få enderne til at mødes. Det er ingen hemmelighed, at jeg slet ikke ser den slags projekter som en kommunal kerneopgave, men jeg respekterer, at der på tværs af partiskel er forskellige syn på det. Til gengæld respekterer jeg det ikke, når der spares på kernevelfærd, så der kan blive råd til at lefle for middelklassen.

I Liberal Alliance er vi store tilhængere af det kommunale selvstyre - og jeg vil derfor ikke diktere fra Christiansborg, hvad kommunerne skal bruge deres penge på. Men jeg vil heller ikke afholde mig fra at råbe højt, når svage lades i stikken, mens skatteborgernes penge ødsles væk på gøgl og projektmageri. Det ser vi alt for ofte eksempler på, og derfor køber jeg ikke præmissen om, at vi ikke kan få bedre kernevelfærd og samtidig skrue lidt ned for det samlede forbrug. For selvfølgelig kan vi det, hvis den sunde fornuft kommer i brug, når der fremover skal prioriteres - for det skal der. Og hvad er mere oplagt end at begynde på det ved de kommende budgetforhandlinger?

Laura Lindahl er social-, kommunal- og ligestillingsordfører for Liberal Alliance

Nødråb: Oaser i asylsystemet er under pres

Asylsystemet er en klientfabrik, og der er behov for en hurtigere indsats for at integrere asylsøgere, mener lederen af et succesfuldt integrationstiltag.

værested

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Vestlig musik fra 50'erne strømmer ud af to højttalere ved væggen, men overdøves af stemmer på arabisk, amharisk og engelsk. Rundtom bordtennisbordet og bordfodboldbordet, i sofaerne og i gangen ud mod gården går snakken, der grines og drikkes kaffe, og det er svært at forestille sig, at de fleste her har set død og ødelæggelse på nærmeste hold og er flygtet på tværs af kontinenter.

Trampolinhuset ligger i Københavns nordvestkvarter og er en oase for flygtninge og asylsøgere. Siden 2010 har mere end 2000 flygtninge og asylsøgere været engageret i huset, der ud over tre fuldtidsansatte primært fungerer i kraft af et stort netværk af frivillige.

Asylsøgere har mulighed for at komme i praktik i huset. Her indgår man i de daglige pligter med rengøring, oprydning og tilberedning af det daglige aftensmåltid, der er gratis for alle, der bor på asylcentre. Praktikken er populær, og for tiden er der over en måneds venteliste for at få en af de 80 praktikpladser.

En af dem, der har været gennem et praktikforløb, er Bashir Birty. Den 31-årige kurder flygtede fra Syrien og kom til Danmark for fem år siden. De sidste tre år er han kommet i Trampolinhuset flere gange om ugen.

- Jeg plejede at spille bordfodbold og drikke kaffe her, men nu laver jeg mest bare sjov, og jeg har fået en masse venner her, så jeg er altid meget glad for at komme her, fortæller Bashir Birty på et dansk, der for tiden forbedres på et sprogcenter i Hellerup.

Efter et praktikforløb på et bageri fik Bashir Birty for tre måneder siden en fuldtidsstilling, ligesom han har fået sin egen lejlighed, og han er ikke i tvivl om, at Trampolinhuset har gjort det nemmere for ham at skabe sig en god tilværelse i Danmark.

- Jeg har fået et netværk af både danskere, arabere, afrikanere og mange andre mennesker, der har hjulpet mig rigtig meget med at falde til, siger han.

Mere end en trædesten

Klokken har rundet 16, og som hver tirsdag eftermiddag betyder det, at der er husmøde. Her bliver de vigtigste punkter i kalenderen diskuteret, nye forslag præsenteret og nye frivillige og brugere introduceret. Dagens hovedpunkter er, at FCK har givet en stor portion fribilletter, der er demonstration mod regeringens integrationsydelse, og der skal nedsættes en gruppe til at lave fundraising. For bordenden - men stadig tilbagetrukket - sidder husets daglige leder, Morten Goll, og lader diskussionen flyde. Det er et mål i sig selv.

- De bliver trænet i at tage ordet, bruge deres ytringsfrihed og opleve at blive taget alvorligt og får praktisk erfaring med at samarbejde, fortæller han efterfølgende.

Den demokratiske dannelse er et af formålene med huset, men vigtigst af alt er at give asylansøgerne et frirum og hjælpe dem til at genvinde værdigheden og optimismen.

- Et af de store problemer ved asylcentrene er, at afgrunden overfor samfundet bare bliver dybere.

Det, der virker, er, at folk kommer et sted hen, hvor de er accepterede. Den inklusion får folk til at rejse sig, siger Morten Goll, og indsatsen er livsvigtig i et asylsystem, der efter hans mening er en decideret klientfabrik.

- Traumatiseringen ved at sidde i centrene er oftere værre end den traumatisering, som krig og flugt har skabt. De mister kontrollen over deres eget liv, og det skaber isolation, handlingslammelse og fattigdom. De bliver brudt ned af at sidde på asylcentrene, siger Morten Goll.

En støtte og et håb

Husmødet afsluttes som sædvanlig med et varmt måltid mad, og i en af de bløde sofaer sidder en ung mand i en grøn hættetrøje og spiser aftenens menu: ris, sammenkogte grøntsager og en frisk salat. For et år siden arbejdede 25-årige Dejene Daba som advokat i Etiopiens hovedstad Addis Ababa. Men problemer med regeringen tvang ham til at flygte. For fem måneder siden kom han til Danmark, og de sidste to måneder har han været fast gæst i Trampolinhuset et par gange om ugen.

Trampolin med succes

- **Trampolinhuset har** tiltrukket sig stor opmærksomhed fra både ind- og udland.
- **I 2011** vandt Trampolinhuset Hal Koch-prisen, og i 2015 modtog man Yggdrasilprisen fra Socialpolitisk Forening.
- **Trampolinhuset blev** grundlagt i 2010.
- **Midlerne kommer** fra OAK Foundation, Udlændingestyrelsen og Foreningen Roskilde Festival.

Siden 2010 har mere end 2000 flygtninge og asylsøgere været engageret i Trampolinhuset, der ligger i Københavns nordvestkvarter.
Foto: Alba Oren / Trampolinhuset

- Jeg har været med til mange aktiviteter - alt fra rengøring til madlavning og at spille spil. Det har været meget godt for mig, siger Dejene Daba.

I huset får han hjælp til kontakt med myndighederne, og billetterne til og fra asylcentret betaler de også. Det vigtigste for Dejene Daba har dog været den sociale kontakt.

- Da jeg kom hertil, kendte jeg ingen, men nu har jeg venner og et netværk, siger han.

Frygt for ny regering

De fleste dage lukker Trampolinhuset ved syvtiden, og i dag skal en gruppe en tur i Cinemateket, der har givet en håndfuld fribilletter til en arabisk filmforevisning, så opbrudsstemningen afløser hurtigt aftensmåltidet. Hos Morten Goll, der har været i spidsen for projektet fra starten, giver den nytilkomne regering panderynker.

Med den nye integrationsydelse bliver det sværere for brugerne at få råd til at benytte huset; samtidig risikerer husets midler at blive beskåret, ligesom asylsøgernes udgang fra centrene kan blive indskrænket. Og integrationsopgaven vokser, hvis de mange frivillige tiltag bliver sværere at benytte, frygter Morten Goll.

- Når de kommer hertil, har de lige været på flugt, og flugten udtrykker handlekraft, og det har faktisk en helbredende effekt. Men på asylcentrene rådner de op i kviksand, og hvis integrationen skal lykkes, skal vi meget tidligere i gang, end vi kommer i dag, siger han. Derfor har vi som samfund ikke råd til at gøre flygtningenes og asylsøgernes mulighed for at deltage i samfundet dårligere, end de er i dag, mener Morten Goll.

- Det vil være en katastrofe for det her projekt, og det vil være enormt dumt i forhold til at udnytte det integrationspotentiale, som folk kommer til landet med, siger han.

Han er ikke i tvivl om, at de fleste brugere af Trampolinhuset bliver bedre stillet, end de ellers ville have været.

- Vi har simpelthen så mange eksempler på mennesker, som det går godt for. De får håb fremfor håbløshed, de får et netværk, der både kan hjælpe dem socialt og i jagten på arbejde, og så får de en helt grundlæggende forståelse for demokratiet, siger Morten Goll.

"Traumatiseringen ved at sidde i centrene er oftere værre end den traumatisering, som krig og flugt har skabt. De mister kontrollen over deres eget liv, og det skaber isolation, handlingslammelse og fattigdom. De bliver brudt ned af at sidde på asylcentrene."

Morten Goll, leder af Trampolinhuset

Kunderne i
GF Region & Kommune
har i år fået
4.315.165 kr. tilbage

Book et møde på 66 15 03 98,
hvis du vil høre, hvor meget du kunne
have fået tilbage på din bilforsikring.

**GF Region & Kommune
er DIT forsikringsselskab**

Hos GF Forsikring er vi ejet af vores kunder.
Derfor kan vi bruge alle pengene på at
skabe bedre og billigere forsikring.
I din fagklub er vi klar til at rådgive dig,
så du får den helt rigtige forsikring til den
helt rigtige pris. Vi ved nemlig, at den gode
personlige rådgivning er den bedste vej
til den rigtige forsikringsløsning.

GF FORSIKRING
Det gode selskab

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Vi skal have proportionerne tilbage i skattepolitikken, og vi skal gå efter de store fisk og ikke efter de små.”

Karsten Lauritzen (V) om skærpelsen af SKAT's beføjelser til Politiken

Udflytning - gør som Geodatastyrelsen

land & by

Af Leon Sebbelin (R)
borgmester i Rebild

Lad bare et par nøglearbejdere blive i København, når der skal flyttes styrelser ud i landet. Rebilds borgmester bakker op om De Radikales forslag.
Foto: Casper Dalhoff/Polfoto

Udflytningen af statslige arbejdspladser til gavn for hele landet er et vigtigt tema. Jeg hilser derfor De Radikales forslag om såkaldte Statslige Fælles Arbejdspladser (SFA-huse) velkommen, men mener også, at nogle af husene vil være yderst velplacerede i Københavnsområdet.

Jeg kunne forleden læse i Nordjyske, at to eller tre er tiltænkt os i det nordlige Jylland. At ville placere ti sådanne huse rundt omkring i landet, så det bliver muligt at arbejde derfra, selvom man skulle være ansat i en statslig styrelse et andet sted i landet, lyder bestemt som et spændende værktøj.

Hvis man så placerer nogle af de 10 SFA-huse i hovedstadsområdet, vil ideen spille fint sammen med udflytningen af en række statslige styrelser. For ideen med SFA-huse må ikke stå i vejen for, at vi flytter nogle af de statslige styrelser ud i landet.

Fra de tilsyneladende mange skeptikere hører vi ofte argumentet, at udflytningen vil medføre tab af effektivitet, viden og 'produktion' i hvert fald i en periode efter flytningen.

”Ved at etablere SFA-huse i hovedstadsområdet kan de være med til at lette overgangen ved en udflytning, fordi flere centrale medarbejdere kan fastholdes under omorganiseringen.”

Ved at etablere SFA-huse i hovedstadsområdet kan de være med til at lette overgangen ved en udflytning, fordi flere centrale medarbejdere kan fastholdes under omorganiseringen.

Omvendt Geodatastyrelse

Vi har allerede et eksempel på, at det fungerer fint. Dér, hvor Region Nordjylland har til huse i Aalborg, sidder i dag otte kernemedarbejdere fra Geodatastyrelsen - der som bekendt i øjeblikket ligger i København NV. Lad os bruge samme koncept i forbindelse med de forestående udflytninger.

Vi flytter et antal styrelser ud, men åbner mulighed for, at eventuelle kernemedarbejdere, der er vigtige i omstillingsfasen, men som ikke ønsker at flytte med, kan udføre deres arbejde fra hovedstadsområdet.

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Giv nu flygtningene nogle naboer - og omvendt

Bygge nyt til flygtningeformål må kommunerne slet ikke. At bruge barakker og pavilloner fremstår mere som midlertidige end permanente løsninger. Hvad der findes rundtom af nedlagte skoler, institutioner og plejehjem er i mange tilfælde allerede taget i brug.

At appellere til private om at udleje værelser ramler umiddelbart ind i den nye reducerede integrationsydelse, der ikke giver plads i budgettet til meget mere end godt 2.000 kroner for en bolig til en enlig. Og hvor og hvor mange finder man lige af dem?

Jo, i Roskilde har de nogle kollegieværelser, der kryber ned på den lave husleje, så de skifter snarest status til at være permanente boliger, selvom de egentlig var tænkt som midlertidige flygtningeboliger.

Men ellers skal der tænkes nyt og rundt i alle afkroge af bolig- og sociallovgivningen af de ansatte i jobcentrene, hvor boligopgaven ligger.

Kommunerne kan genforhandle anvisningsretten i boligselskaberne, så den kommunale råderet over boliger kan øges. De særlig belastede boligområder er dog udenfor rækkevidde, selvom familie og venner til de nyankomne meget vel kunne trække. Netop andelen af folk med udenlandsk baggrund vurderes som en belastende faktor - på linje med andel af straffede, ledige og folk på overførselsindkomster.

Med andre ord: At der i forvejen er mange andre flygtninge, er et argument imod at bosætte flere. Og Udlændingestyrelsen har på den baggrund i forvejen friholdt blandt andet København og en række omegnskommuner som såkaldte nulkommuner, når det gælder den interne, årlige mellemkommunale fordeling. En status, som under indtryk af de øgede flygtningetal, anfægtes fra blandt andet Aarhus - dog på to måder: Socialdemokraterne ønsker, at København og de andre nu også må tage imod en vis del af de nyankomne, mens tre borgerlige partier derimod ønsker samme status: Ikke flere nye flygtninge.

Samtidig ser man kommuner, partier, politikere og beboergrupper, der hellere end gerne tager imod nye grupper af blandt andet de syriske krigsflygtninge og ser muligheder i stedet for begrænsninger. Tag Ærø-beboerne, der tog imod øens nye beboere med velkomst på kajen. Tag Langeland Kommune, hvor hensygnende idrætsklubber får nyt blod på de lokale fodboldhold.

Eller tag Favrskov Kommune, der så vidt muligt springer over den midlertidige boligplacering og springer til en permanent bolig med det samme - for at få mest muligt fart på integrationsprocessen. En familiefar med kone og tre børn på vej til familiesammenføring placeres på den måde ikke først i en etværelses, som han alligevel snart skal flytte fra.

Pisker en stemning op

Men så er der det med naboerne. Det største borgerlige parti, Dansk Folkeparti, ønsker allerhelst ikke direkte naboskab mellem såkaldte danskere og flygtninge. Udlændingeordfører Martin Henriksen forsøgte på YouTube at piske en stemning op om, at det skulle være problematisk med flygtningeboliger lige opad en børnehave i Dragør, hvilket fik andre til at fremhæve fordelene ved netop naboskab til

offentlige institutioner - som plejehjem, der får besøgsvenner på den konto.

Og i Kolding, der forsøger at gå nye veje ved at købe boliger til flygtningeformål - en vej, flere kommuner endnu tøver med - får en konkret placering uventet støttet fra DF: Selv om partiet skarpt advarer mod at samle mange flygtninge på ét sted, så kan det ifølge JydskeVestkysten godt acceptere, at kommunen nu tager en tidligere døgninstitution ved Sdr. Vilstrup 15 kilometer udenfor Kolding i brug som midlertidig bolig for 38 flygtninge. Hvorfor? Jo, 'Landerupgård er ikke en optimal løsning. Men den kan bruges, fordi der ikke er naboer. Der er ikke et nærmiljø, der bliver påvirket', lyder det fra viceborgmester Søren Rasmussen (DF).

At DF faktisk ønsker både asylsøgere og flygtninge med opholdstilladelse placeret permanent i lejre, er mildest talt bekymrende. Og de kommende måneder må vise, om ikke også partiet, der har set de første kommunalpolitiske afskalninger på baggrund af sine krasbørstige holdninger til såkaldt fremmede, vil kunne opleves i en mere realpolitisk rolle rundtom i beskæftigelsesudvalg og byråd.

”At DF faktisk ønsker både asylsøgere og flygtninge med opholdstilladelse placeret permanent i lejre, er mildest talt bekymrende.”

Derude i virkeligheden, hvor folk, der har forladt naboskab, by og land under blodige, brutalt uforståelige omstændigheder, måske kunne få bare lidt fodfæste igen ved hjælp af nogle gode naboer. Og hvor der er beboere, der aldrig nogensinde har afprøvet hilseformer og byttet bageopskrifter med artsfæller fra andre kontinenter. Derude på de danske villaveje og i landsbysamfund, deraf nogle ramt af Blachman'sk ensomhed, hvor trummerummen kunne få et par tiltrængte menneskelige injektioner fra den store verden.

340

millioner kroner planlægger regeringen at spare på miljø- og klimaområdet frem til 2019. Det fremgår af lækkede papirer.

Kilde: Information

Meningsmålingernes valg. Vi er alle trætte af forkerte meningsmålinger, men løsningen er at lave flere.

Meningsmålingernes valg. Vi er alle trætte af forkerte meningsmålinger, men løsningen er at lave flere.

Der var meget snak om meningsmålinger under og efter forsommerens valgkamp. Der var for mange af dem, og hvad nyttede de i øvrigt, når de strittede i øst og vest og ikke ramte korrekt i sidste ende? Ville det ikke være bedre med færre eller ingen målinger og mere substans? Mens den politiske debat altid kan bruge mere substans, er der dog ingen grund til at ønske sig færre målinger. Tværtimod.

Det første kritikpunkt mod meningsmålingerne var, at mere end fem daglige målinger i gennemsnit var for mange. En måling viste fremgang til blå blok, og historien blev vinklet på det. En anden viste fremgang til rød blok. Og en, to, tre, så var der skrevet en historie om det. Mest gakket blev det, når det samme medie havde de to historier nærmest side om side i toppen af deres hjemmeside. Det er dog ikke meningsmålingernes skyld, men afspejler, at visse medier stadig har en for dårlig forståelse for og formidling af meningsmålinger.

Det andet kritikpunkt, den manglende præcision, blev nogle gange fremført netop, fordi flere målinger offentliggjort på samme dag pegede i forskellige retninger. Hvis de peger hver deres vej, hvordan kan de så afspejle den samme bagvedliggende opbakning til partierne i befolkningen? Vælger man dette argument for at betvivle troværdigheden af målingerne, er man galt på den. Mere relevant er, at Dansk Folkeparti klarede sig markant bedre, end alle målinger havde antydet.

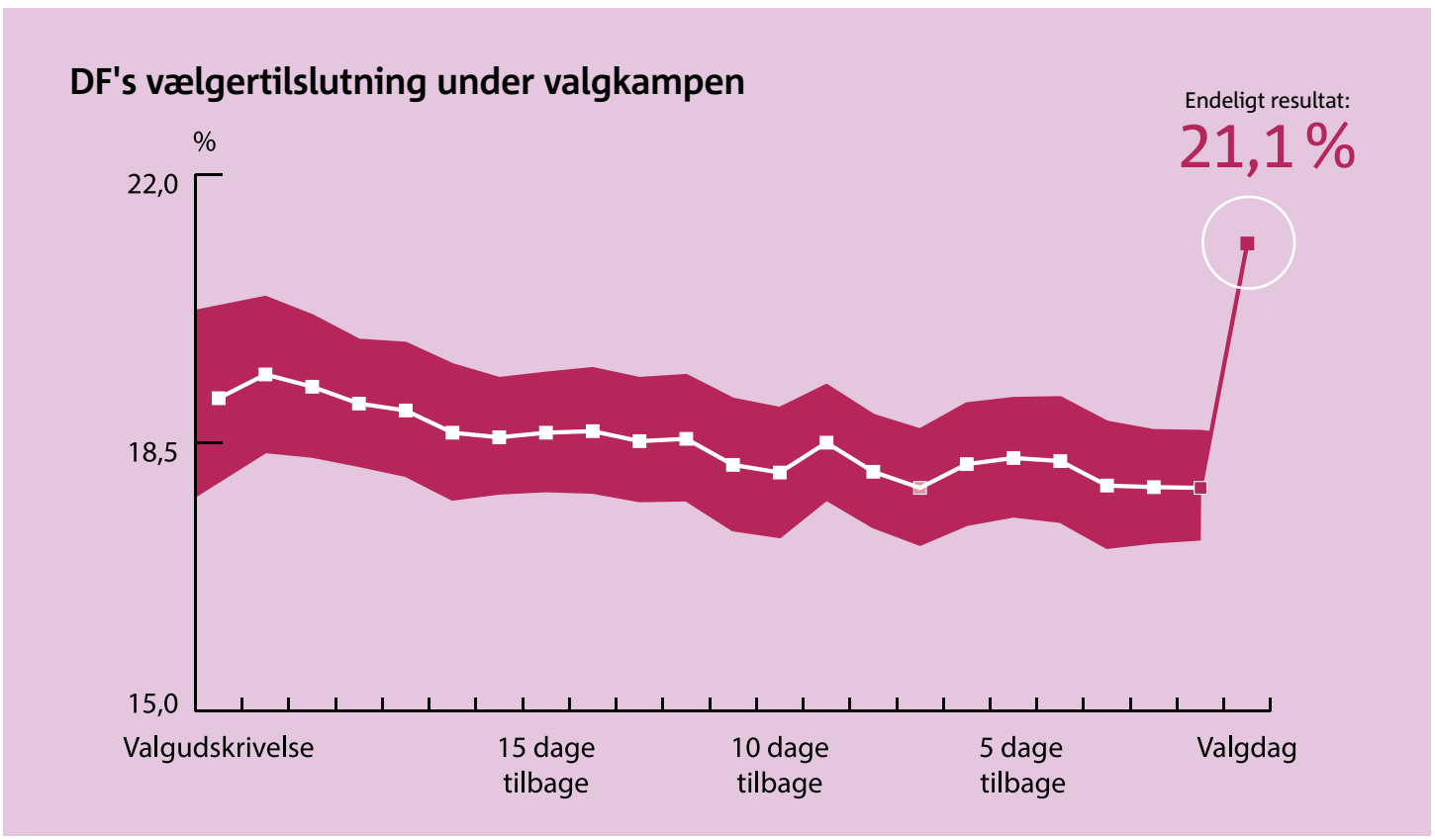
Meningsmålingers metode helt kort

Er man ikke helt bekendt med meningsmålingsmetode, kommer her et ultrakort, stiliseret oprids. Vi vil gerne vide, hvordan alle danskere ville stemme, hvis der var valg i morgen. Det er upraktisk og dyrt altid at spørge alle. I stedet spørger vi en tilfældigt udvalgt stikprøve og bruger vores stikprøve til at komme med et kvalificeret gæt. Andelen af blå vælgere i stikprøven er vores bedste gæt på andelen af blå vælgere i befolkningen, og spørger vi 1000 mennesker, kan vi lave et interval på godt plus/minus tre procent, som i 95 procent af de stikprøver, vi trækker, indeholder den sande opbakning til blokkene. Alt dette forudsætter naturligvis, at antagelserne bag er opfyldt. Og i praksis bruger firmaerne bag målingerne en række teknikker for at komme så tæt som muligt på idealet.

Der er ikke for mange målinger

Da man kun spørger et udsnit af vælgerne, rammer en måling aldrig helt plet. Nogle målinger skyder den ene bloks opbakning lidt for højt, andre skyder den for lavt. Men har man en hel masse målinger, der er foretaget uafhængigt af hinanden, vil de i gennemsnit give et meget præcist billede af blokkenes opbakning.

Det har flere fordele. For det første kan man opsummere de mange målinger og bruge dem til at danne et mere præcist bud på partiernes aktuelle opbakning og udviklingen i opbakningen gennem valgkampen. Med andre ord kan man få et bedre gæt på, hvem der aktuelt har vind i sejlene.

En afledt fordel er, at man også har en bedre chance for at opdage skæve målinger. En skæv måling kan skyldes dårligt håndværk, men den kan også bare skyldes, at man har trukket en uheldig måling. Hvis blokkene står helt lige, vil man en gang imellem komme til at trække en måling, hvor den ene blok står til 46 procent. Det er et grundlæggende vilkår ved meningsmålinger, at den slags sker en gang imellem.

Et hypotetisk eksempel kan illustrere, hvordan mange målinger kan formindske risikoen for, at målingerne bliver vildledende. Tænk, hvis der kun kom nogle få målinger om ugen. Lad os sige, at én offentliggøres mandag og den næste om torsdagen. Mandagsmålingen viser 51 procents opbakning til rød blok. Torsdagsmålingen giver kun 47,5. I medierne ville den udvikling med noget, der ligner statsgaranti, blive blæst op med fede typer som en katastrofemåling for rød blok.

Måske er begge målinger vitterligt nogenlunde retvisende for det aktuelle billede. Men hvad nu hvis den faktiske opbakning, altså den, vi ville ønske vi kendte, var ligeligt fordelt mellem partierne ved begge målinger? Hvis det var tilfældet, er der faktisk en sandsynlighed på omkring 6 procent for, at to på hinanden følgende målinger er 3,5 procent fra hinanden, som tilfældet er i vores tænkte eksempel.

”Vi kommer ikke udenom, at det er et problem, at samtlige menings-målingsfirmaer satte Dansk Folkeparti for lavt.”

Har vi kun få målinger, er det svært at opdage den slags. Har vi mange målinger, vil vi formentlig både mandag og torsdag have målinger, der giver både rød og blå blok et forspring, hvilket i virkeligheden giver et meget præcist billede af, at valgkampen er meget, meget tæt.

Hvis de to målinger på den anden side er udtryk for en reel udvikling, vil de mange målinger fordele sig om hvert sit gennemsnit, og vi vil med større sikkerhed sige, at der er tale om en reel udvikling.

Men de stritter - og rammer DF skævt

I forlængelse af det, vi lige har set på, kan vi nemt afvise, at det i sig selv er et problem, hvis målingerne taget alene har forskellige resultater. Valgkampen var tæt, og det bør ikke komme bag på os, at målinger offentliggjort samme dag nogle gange giver fremgang eller forspring til rød blok, andre gange til blå.

De tilsyneladende modsatrettede målinger var derfor ikke spor modsatrettede. De tegnede et sammenhængende billede af en valgkamp, der stort set hele vejen igennem var utrolig tæt med daglige forskydninger så små, at vi ikke kunne måle dem. At den journalistiske formidling så havde det med at formidle dem sort og hvidt, inden der måske kom en apologetisk mumlen om noget med nogen usikkerhed, er i bund og grund journalisternes problem.

Men vi kommer ikke udenom, at det er et problem, at samtlige meningsmålingsfirmaer satte Dansk Folkeparti for lavt. I ugen op til valget var der kun én måling, der gav Dansk Folkeparti mere end 20 procent af stemmerne, og den var stadig næsten et procentpoint under det faktiske valgresultat.

Figuren ovenfor udnytter de mange målinger til at understrege denne pointe. Sammen med kolleger samlede jeg løbende målinger offentliggjort gennem valgkampen og samlede dem i et vægtet gennemsnit. Dagen før valget var vores bedste bud baseret på valgkampens målinger, at Dansk Folkeparti ville få cirka 18 procent af stemmerne plus/minus omkring en procent. Det var ikke tæt på at være rigtigt.

I skrivende stund kender jeg ikke forklaringen, selvom nogle kandidater har meldt sig på banen. Engang ramte firmaerne Dansk Folkeparti for lavt, fordi en del af deres vælgere vægrede sig ved at indrømme, at de stemte på partiet. Det troede man, man havde fået korrigeret for samtidig med, at de "sky" DF'ere var blevet færre. Men Dansk Folkeparti oplevede en sensationel fremgang, hvor rigtig mange stemte på partiet for første gang. Måske en del af de nye vælgere opfører sig som deres nuværende kernevælgere gjorde for 10-15 år siden.

En anden forklaring knytter sig til firmaernes metoder. En meningsmåling bygger på tilfældighed. Alle skal have chancen for at være med. I praksis varierer det dog meget, hvor nemme forskellige vælgere er at komme i kontakt med. Kender du typen, der aldrig tager telefonen? Hvad med hende, der både har fastnettelefon, privat mobil og arbejdstelefon? Firmaerne, der laver målingerne kender helt sikkert disse typer, og de gør deres bedste for at korrigere for dem. Men måske de ikke har fået korrigeret godt nok?

Vigtigt er det her at tilføje, at de andre partier blev ramt tilfredsstillende. Uanset hvad problemet skyldtes, har de mange målinger, der ramte ved siden af - måske lidt ironisk - igen lært os noget. Havde vi haft færre målinger, ville vi ikke med samme sikkerhed vide, at de tilsammen var forkerte.

Af Jens Olav Dahlgaard, ph.d.stipendiat, Institut for Statskundskab på KU. Har valg, valgdeltagelse og valgsystemer som primære forskningsområder.

Send navnestof til os:
Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Hvis vi ikke passer på, så ender vi med, at der er ansat flest af dem, der skal kontrollere. Og så sidder der fem indianere og halvtreds høvdinge."

Søren Pape (K) om bureaukrati til Ugebrevet A4

Ny på tinge: Jacob Mark

"Vi er nødt til at finde på nye måder at aktivere folk"

En større inddragelse af borgerne i den politiske arbejde er en forudsætning for et velfungerende folkestyre, mener SF's Jacob Mark, der med gode erfaringer som byrådspolitiker nu er rykket ind på Christiansborg.

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

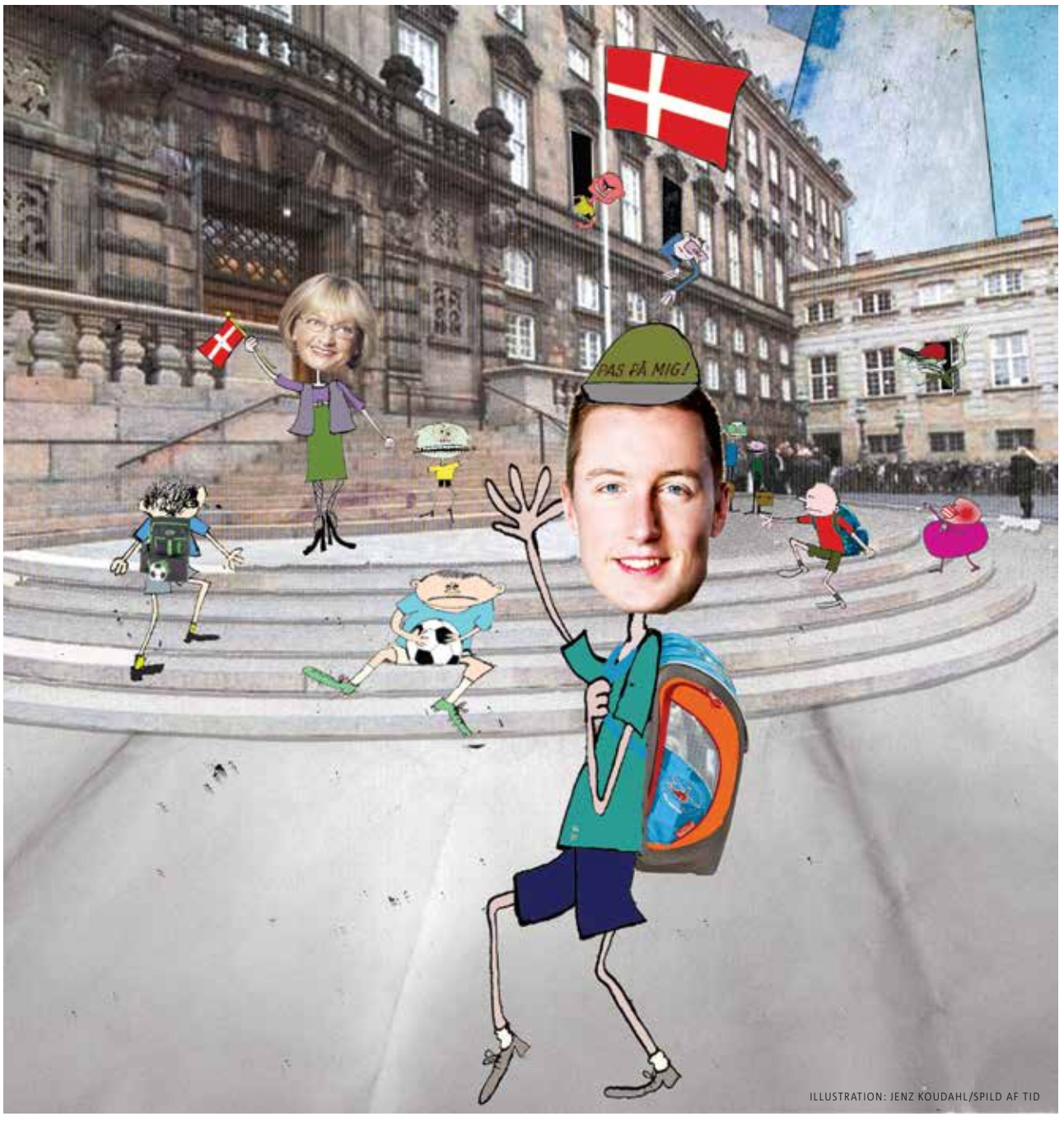

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAHL/SPILD AF TID

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

- Jeg kommer fra en meget politisk familie. Min mor er fra en kommunistisk familie, og min far er ærkeliberal, så jeg har hørt dem diskutere og skændes hele mit liv, og jeg havde svoret, at jeg aldrig skulle være som dem og sidde og diskutere politik.

- Men på et et tidspunkt, da jeg gik i ottende klasse, kunne jeg mærke, at der var en masse ting, som jeg syntes man godt kunne gøre bedre, og så meldte jeg mig ind i SFU. Det var faktisk Irak-krigen, der satte mig i gang. Jeg syntes, det var helt vanvittigt, at man gik ind i Irak.

- Mit engagement i lokalpolitik startede med, at jeg skrev nogle læserbreve om det lokale ungdomskulturhus i Køge, og så kom SF og spurgte, om jeg ville stille op. Det skulle være et godt stykke nede på deres liste, for jeg var kun 17 år, og det ville jeg ikke. Hvis jeg skulle stille op, ville jeg op i toppen af listen, så jeg fik tilkæmpet mig en plads som nummer to på listen til vores generalforsamling og kom ind.

Hvad fik dig til at stille op til Folketinget?

- Jeg har siddet i fem et halvt år ude i kommunen og lavet politik, og uanset hvor meget jeg elsker lokalpolitik, har jeg bare rigtig mange gange oplevet, at nogle af de ideer, jeg fik, stødte på grund som følge af nationale love, eller siddet ude i kommunen og oplevet, at der blev besluttet noget på Christiansborg, som vi skulle implementere, uden der fulgte penge med, eller hvor det var tydeligt, at landspolitikerne ikke havde virkelighedsfornemmelse. Det blev jeg virkelig irriteret over.

- Samtidig har SF været inde i lidt af en krise, og jeg synes, det er spændende at have muligheden for at hjælpe med at bygge partiet op igen.

Hvad er din største styrke som politiker?

- Det er, at jeg kan tale til og med alle mennesker. Jeg kommer fra en familie, hvor der er alle typer mennesker lige fra ufaglærte til akademikere. Jeg lever ikke i en boble.

- Og så hjælper det også, at jeg kommer fra et byråd og ved, hvordan det politiske system fungerer lokalt. Jeg har en tæt kontakt til de mennesker, det i sidste ende handler om. Det er virkelig noget, jeg skal blive ved med at have, for det tror jeg godt man kan have en tendens til at glemme.

Hvad er din største svaghed?

- Det tror jeg faktisk er det med at være en del af et hold og uddelegere opgaver. Jeg har været vant til at gøre meget selv som byrådsmedlem og gøre meget på mine egne vegne. Nu sidder jeg i toppen og har ansvaret for et parti lige fra Sønderjylland til København. Jeg repræsenterer alle SF'ere og også vores vælgere nu, og det skal man lige huske, når man er 23 år.

Hvad kan du bidrage med?

- Jeg kan bidrage med et frisk pust. Jeg tror, vi kan genvinde nogle af de vælgere, vi har tabt, og eksempelvis på folkeskoleområdet kan det være til min fordel, at jeg har haft et rigtig godt forhold til lærerne i Køge, og derfor har en god fornemmelse af, hvilke problemstillinger der er vigtige.

Hvad skal du kæmpe for at lære?

- Jeg skal kæmpe mest for ikke at blive en del af det etablerede Christiansborg-miljø. Det er et lille lukket samfund derinde; det har jeg allerede oplevet. Man ændrer ikke Danmark ved bare at snakke sammen inde på Christiansborg: Det gør man ved at tale med folk ude i virkeligheden.

Hvor er der brug for at ændre på den måde, som folkestyret fungerer på i dag?

- Det er at få inddraget borgerne mere. Jeg har ikke en endelig løsning, men jeg kunne godt tænke mig, at vi kiggede på andre modeller for borgerinddragelse. I Canada har man for eksempel inddraget borgerne direkte i udvalgsarbejdet, så borgerne er med til at udforme politiken. Det er måske svært i Christiansborg-sammenhæng, men det behøver ikke være svært i parti-sammenhæng.

- Partierne mister jo medlemmer, så vi er nødt til at finde på nye måder at aktivere folk. Det er en grundforudsætning for folkestyret, at folk er aktive i demokratiet.

Hvad er din største interesse udenfor politik?

- Det er at være sammen med mine kammerater, spise god mad og drikke nogle øl. Jeg laver rigtig meget politisk arbejde, så når jeg ikke gør det, vil jeg bare gerne være en drengerøv sammen med mine kammerater.

Blå bog

Jacob Mark

- **Født 16.** oktober 1991 i Køge.
- **Folketingsmedlem for** SF.
- **Børne- og** undervisningsordfører, uddannelses- og forskningsordfører, it-ordfører, integrationsordfører, indfødsretsordfører og boligordfører.
- **Medlem af** byrådet i Køge 2010-2015.

272

søgte fire stillinger hos Anna Mee Allerslev (R), men stillingerne blev alle besat med aktive Radikale Venstre-medlemmer.

Kilde: dknyt

Politisk kalender

>> Læs hele kalenderen på dknyt.dk

07. SEPTEMBER 2015

Integrationstræf

KL og Styrelsen for International Rekruttering og Integration holder Integrationstræf. Kommunerne arbejder hver dag på at sikre en god modtagelse for det stigende antal flygtninge. En god modtagelse er nemlig afgørende for, at flygtninge får en god start på deres nye tilværelse i Danmark. Integrationstræf 15 sætter fokus på, hvordan modtagelsesindsatsen kan give mening for både nyankomne flygtninge, kommuner og lokalsamfund. Modtagelsesopgaven er kompleks og involverer ofte mange faggrupper i kommunerne. Der arbejdes over alt i landet på at udvikle nye redskaber og metoder, der gør det muligt at tilbyde en god modtagelse. Integrationstræf 15 henvender sig bredt til ledere og medarbejdere i kommuner samt samarbejdspartnere og andre interessenter, der arbejder med flygtninge og indvandrere. Der vil igen i år være et område med stande.

Comwell Kolding

08. SEPTEMBER 2015

Offentlige myndigheders erstatningsansvar

Kom rundt om kommunens erstatningsansvar og i dybden med afgørelser, der kan kvalificere din sagsbehandling. KL ser på kommunens erstatningsansvar - både i forbindelse med kommunens afgørelser og udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed såsom tilsynssvigt i børnesager, vejmyndighed, beredskabsmyndighed med videre. Offentligretligt rådgiver- og tilsynsansvar vil ligeledes blive gennemgået.

Comwell Korsør

09. SEPTEMBER 2015

Konference om børn og unge med handicap

KL og COK inviterer til den første samlede nationale konference om børn og unge med funktionsnedsættelse og indsatsen på området. Formålet er først og fremmest at understøtte og styrke opgaveløsningen i kommunerne i forhold til børn og unge med nedsat funktionsevne. Det er også at styrke netværk og videndeling kommunerne imellem. KL og COK håber, at konferencen kan understøtte øget samarbejde på tværs af de kommunale afdelinger og forvaltninger, for eksempel socialforvaltningen, familieafdelingen, skoler, dagtilbud, PPR, UU-vejledere, jobcenter og voksenhandicap, så børnene og familierne modtager en bedre og mere helhedsorienteret indsats.

Comwell Kolding

10.-11. SEPTEMBER 2015

COKreation Konference 2015: Den samskabende kommune - nye tilgange og nye løsninger

Kompleksitet kendetegner i disse år kommunernes virkelighed og de kommunale velfærdsopgaver. En virkelighed, der medfører, at kommunerne organiserer sig på nye måder, samtidig med at behovet for nye løsningsmodeller stiger. Under overskriften "At tage sine erfaringer alvorligt" inviterer COK til en samskabende arbejdskonference. Omdrejningspunktet for den samskabende arbejdskonference er deltagernes egne erfaringer, oplæg fra de engelske professorer Ralph Stacey og Chris Mowles og en lang række workshops med fokus på ledelse i en kompleks og samskabt virkelighed.

Kystvejens Konferencecenter, Grenaa

Kommuner

FREDERICIA

Fredericia Kommune får ny stabschef

Charlotte Walkusch tiltræder 1. oktober 2015 stillingen som stabschef i Fredericia Kommune. Hun er 35 år og kommer fra en stilling som udviklingschef i Horsens.

Fredericia etablerer en ny stab, Staben for Politik og Kommunikation, som får til hovedopgave at understøtte realiseringen af byrådets vision, igangværende udviklingsprojekter, nye politiske satsningsområder og i det hele taget sikre en professionel betjening af det politiske system. Kommunens nye smalle direktion har optimeret organisationen, således at der vil være tre team under den nye stabschef bestående af cirka 20 medarbejdere. Charlotte Walkusch skal foretage den endelige organisering og i dialog med direktionen sætte rammerne for stabens arbejde og prioritere opgaveporteføljen. Hun skal sørge for betjening og rådgivning af byråd og embedsværk samt sikre, at borgernes og politikernes visioner bliver til virkelighed.

HOLSTEBRO / STRUER

Holstebro henter arbejdsmarkedschef i Struer

Mens Holstebro og Struer kommuner arbejder på et beslutningsgrundlag, der kan sendes til vejledende folkeafstemning om kommunesammenlægning eller ej, er der en mini-fusion på vej i de to kommuners embedsapparat, idet **Søren Landkildehus**, 38, skifter fra afdelingschef i Struer til arbejdsmarkedschef i Holstebro. Søren Landkildehus har været ansat indenfor beskæftigelsesområdet siden 2009 og været en medvirkende part i at nedbringe ledigheden i Struer Kommune. Han er uddannet indenfor filosofi og har også en diplomuddannelse i ledelse. Ansættelsen er sket i forbindelse med en omstrukturering af arbejdsmarkedsområdet, hvor målet er at styrke både driften og den strategiske ledelse. Søren Landkildehus begynder i sin nye stilling den 1. oktober.

RINGKØBING-SKJERN

Ny fagchef

Fremover skal Ringkøbing-Skjern Kommunes fagområde Land, By og Kultur ledes af 57-årige **Lone Rossen**, der senest kommer fra en stilling som forvaltningsdirektør i Miljø- og Kulturforvaltningen i Kerteminde Kommune. Hun overtager stillingen fra Jakob Bisgaard, der før sommerferien tiltrådte som ny vækst- og udviklingsdirektør i Jammerbugt Kommune. Udover stillingen som forvaltningsdirektør i Kerteminde Kommune har Lone Rossen blandt andet erfaring med sig fra en stilling som enhedschef for Patentenheden i Patent- og Varemærkestyrelsen og forskningsdirektør for Bioteknologisk Institut.

ROSKILDE

Ny dagtilbudschef i Roskilde Kommune

Roskilde Kommune har ansat **Britta Carl** som dagtilbudschef fra 1. oktober 2015, oplyser kommunen. Britta Carl kommer fra en lignende bestilling i Odense, som hun har haft i 12 år. Hun har tidligere blandt andet været med til at udvikle en metode til systematisk vurdering af den pædagogiske kvalitet i dagtilbud. Hun har en langvarig karriere som offentlig leder i bagagen og har i Odense Kommune været først med indførelse af områdeledelse.

- Jeg oplever Roskilde Kommune som en spændende og attraktiv kommune, der har store ambitioner på hele velfærdsområdet. De ambitioner gælder også for dagtilbudsområdet. Jeg glæder mig til sammen med de mange engagerede medarbejdere at videreudvikle området til gavn for de mange børn og forældre, som daglig har deres gang i dagtilbuddene, siger Britta Carl.

Regioner

SYDDANMARK

Venstre rokerer rundt

Udvalget for Regional Udvikling i Region Syddanmark har valgt **Bo Libergren** (V) til ny formand, efter at forgængeren Stephanie Lose (V) blev udnævnt til regionsrådsformand, oplyser regionen.

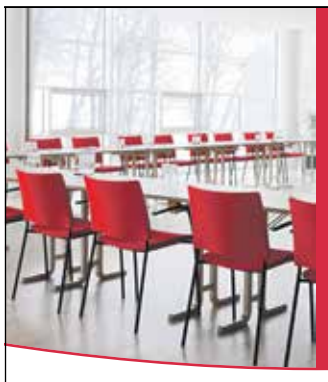
På et møde i Sundhedssamordningsudvalget blev Tage Petersen (V) samtidig valgt til ny formand. Partifællen Herdis Hanghøj indtræder samtidig i udvalget som menigt medlem i stedet for Bo Libergren.

Organisationer

SUND BY

Ny sekretariatschef

Sund By Netværket har pr. 1. september 2015 ansat 34-årige **Charlotte Lisager Petersen** som ny sekretariatschef. Det oplyser netværket. Hun er kandidat i folkesundhedsvidenskab fra Københavns Universitet og har arbejdet i Kræftens Bekæmpelse og Faxe Kommune, inden hun i 2012 blev ansat som konsulent i Sund By Netværket med særligt ansvar for projektudvikling og Sund By Netværkets mange temagrupper. Sund By Netværket er Danmarks største sundhedsfaglige netværk bestående af 58 kommuner og en region, der samarbejder og gensidigt inspirerer hinanden i arbejdet med at udvikle og implementere det lokale folkesundhedsarbejde. Sund By Netværket er en del af WHO Healthy Cities Network.

Hele Danmarks mødested

- Fantastisk beliggenhed nær skov og strand
- 36 veludstyrede, fleksible møderum
- Stor kapacitet ved lokale samarbejdspartnere

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

MØDER & KONFERENCER DIN SIKKERHED

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Lars Løkke Rasmussen præsenterede sin nye regering den 28. juni, og det blev startskuddet til en politisk kold sommer med adskillige tankevækkende indslag, skriver Morten Uhrenholdt.
Foto: Anders Rye Skjoldjensen / Polfoto

En kold sommer i det muntre køkken

Sikke en sommer. Der har ikke været megen brug for det lette sommertøj. Man skulle næsten tro, den var bestilt af Inger Støjberg, så horderne af fremmede, der hjemsøger vort lille, skrøbelige land, bare fordi de ikke kan lide terror, bomber og krig, kan forstå, at de ikke er velkomne.

I løbet af den kolde og våde sommer var jeg en enkelt uge i de - alt for - varme lande. Det var i præcis den uge, hvor Løkke dannede sin regering, udnævnte ministre og i øvrigt havde de store armbevægelser fremme. Så det var kun små bidder af showet, der nåede mig, og dem modtog jeg med vantro.

Løkke meldte ud i isnende blåt - med usædvanlig stor sejrsikkerhed. Her var en statsminister, der havde fået et klart folkeligt mandat til at føre landet ud af den røde sump og promovere sine gamle tæskehold. Løkkes selvsikkerhed stod i skærende kontrast til den rystede og sammenbidte taber, jeg så på valgaftenen.

Efter det svidende nederlag og meningsmålinger, der fortsat sagde, at det meget langtfra er ham, danskerne ønsker som kaptajn på skuden, gik den forslåede partiformand i gang. Men blå blok, der med det yderste af neglene havde slæbt et beskedent flertal hjem, kunne som forventet ikke enes om ret meget. Så Løkke gik i gang med at danne en ren V-regering.

Ind i ministerierne myldrede en række V-politikere, en del dybt belastede af grimme sager fra tidligere tillidshverv på Slotsholmen. Samt nogle nye ansigter - blandt andet en uddannelses- og forskningsminister, der åbenbart ikke rigtig tror på Darwin - en af moderne videnskabs helt fundamentale figurer. Den unge mand tror inderligt på, at Vorherre står bag Jordens og universets skabelse. Seks dage og bingo! Så var den kringlet.

Nu er han nok ikke ligefrem kreationist og har ikke krævet - som sine fundamentalistiske trosfæller i USA - at der skal undervises lige så meget i kreationisme som i darwinisme - også på universiteterne. Men det virker nu lidt bizart med en øverste politisk chef for videnskab, der erklærer sig som sådan.

Og arbejdsmarkedet og de arbejdsløse? Hvor kan det ligge tryggere end i hænderne på Dansk Arbejdsgiverforening, spørger man sig åbenbart i Venstre - det gamle klasseparti, der vist stadig praler af at være et moderne arbejderparti. Meget moderne, må jeg tilføje. Så nu sidder en mand, der i en lang årrække var direktør hos arbejdsgiverne, i Beskæftigelsesministeriet.

”Joh, miljøet har fået en skrivebordsskuffe nederst i fødevare- og gødnings-ministerens skrivebord. Den bliver næppe åbnet ret tit.”

Rødt undersøgelsessnask

Selvsikker og sejrsberust gik statsministeren så i gang med at rydde op i alt det undersøgelsessnask, de røde har efterladt. ’Alt er belyst’, sagde hans tro væbnere gudhjælpemig, mens afsløringerne af hidtil ukendte sider af den vanvittige Irak-krig poppede lystigt op. Men der er ikke nogen kommissioner, der skal rode rundt i, hvad den daværende Fogh Rasmussen-regering har af lig i lasten efter den krig. ‘Pjat’, som Dansk Folkepartis Marie Krarup så smagfuldt betegnede granskningen af den fejlslagne krig. Pjat!

Irak-krigen var så ugennemtænkt, at den efterlod en fuldkommen destabiliseret region, der har skænket os mareridt som fremgangsrige Islamisk Stat og en uendelig strøm af ulykkelige flygtninge på vild flugt fra vores blodtørstige efterladenskaber. Har politikerne glemt, hvad krig egentlig er?

Også en såkaldt pensionskommission røg i svinget, nu den nye statsminister var i sving. Den skulle se på vort knudrede pensionssystem og blandt andet give et bud på, hvad man stiller op med de mange uden en pensionsopsparing. Det er ikke lige udad landevejen. For situationen er, at hundredtusinder af danskere er til grin for deres egne penge. De har i årevis af deres mere eller mindre beskedne løn sparet op til alderdommen. Det har politikerne af gennemskuelige årsager talt varmt for og lokket danskerne til - med i begyndelsen gunstige, men med tiden mere og mere udhulede vilkår.

Rigtig mange af de danskere, der sparer op i stedet for at bruge de surt tjente penge, kan i dag konstatere, at det betyder færre penge i alderdommen, end hvis de IKKE havde sparet op. Først og fremmest fordi opsparingen betyder mindre i folkepension.

Det er mildest talt ikke hensigtsmæssigt, hvis politikerne fortsat vil have danskerne - og gerne flere end i dag - til at medfinansiere deres alderdom. Men nu skulle der altså nedlægges. Vi kan ikke have folk til at sidde og nørde med sådanne ligegyldigheder.

Gødningsministeren styrer miljøet

Statsministerens store armbevægelser ramte også Miljøministeriet. Det blev simpelthen nedlagt. Ja, nu vil regeringen nok protestere, for det gennem årtier centrale ministerium blev blot lagt sammen med et andet. Joh, miljøet har fået en skrivebordsskuffe nederst i fødevare- og gødningsministerens skrivebord. Den bliver næppe åbnet ret tit. Til gengæld skal der gang i gødningssprederne og byggeri og privatisering af vore kyster.

Den nedlæggelse synes jeg ikke jeg hørte noget om i valgkampen. Og jeg tror, at Løkke havde fået en endnu større øretæve af vælgerne, hvis han før valget havde luftet dén idé. Men der er ingen smalle steder endsige sarte følelser, når religionen hedder vækst.

”Og arbejdsmarkedet og de arbejdsløse? Hvor kan det ligge tryggere end i hænderne på Dansk Arbejdsgiverforening, spørger man sig åbenbart i Venstre.”

Efter ferien er ministrene nu gået i aktion. Og det ligner fortsat ’Det muntre køkken’. Dertil kommer en ikke ringe portion hykleri. Som skatteministeren, der har stoppet anonymt angiveri af skattesnydere. Det er blå politikere vældig tilfredse med, og blandt andre konservative Brian Mikkelsen svingede sig op til at tale om stikkeri og Stasi-metoder.

Nu er jeg bestemt ikke tilhænger af anonymt angiveri. Det er noget snavs, der giver et sygt samfund. Men hykleriet er tommetykt. Da kommunerne indledte heksejagten på enlige mødre med en kæreste eller pensionister med en god ven og lignende og opfordrede borgerne til at angive socialbedragere - gerne anonymt - løftede ingen borgerlige politikere et øjenbryn. Det er jo samfundsnassere af værste skuffe, der stjæler fra os andre, var meldingen.

Det er skattebedragere altså ikke, må jeg forstå. Det er agtværdige borgere med gode indtægter, der blot har slået en skævert. Ingen stikkere her, vel Brian?

Før sommerferien spåede jeg gode chancer for en hæderlig (politikerfri) sommer. Hmmm. Den blev i hvert fald kold.